

ב"ה

ברכה והדרכה

מענות קודש
מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

- רובם בפרסום ראשון -

לאב החתן
הרב מנחם מענדל
גלובסקי

שליח הרבי לארץ הקודש
רב קהילת חב"ד ומרכז העיר רחובות
סגן מזכיר בית דין רבני חב"ד

תשורה משמחת הנישואין
של הרה"ת אברהם יעקב עב"ג זהבה זלטה
גלובסקי
י"א תמוז תשפ"ד

כל הזכויות שמורות
להערות:
Ayg5780@gmail.com

פתח דבר

לזכרון טוב, יום כלולת צאצאינו החתן הרב התמים אברהם יעקב שי' עם ב"ג הכלה מ' זהבה זלטה תחי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק - מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של כ"ק אדמו"ר - בתשורה המוסגרת בזה.

התשורה כוללת כארבעים מענות קודש מתוך כלל המענות שקיבל מהרבי לאורך השנים אב החתן, שליח הרבי לארץ הקודש, רב קהילת חב"ד ברחובות וסגן מזכיר בית דין רבני חב"ד בארץ הקודש. רובם של המענות בתשורה זו עוסקים בנושא שליחותו ורבנותו ברחובות.

המענות מוגשים בצורה כרונולוגית, לפי סדר השנים והתאריכים, ומלווים בהסברים, בפירוט הרקע שסביבם ואף בתובנות ובהחלטות שהתקבלו בהמשך אליהם. יצויין כי רוב המענות מתפרסמים בזה בפרסום ראשון.

בנוסף, כוללת התשורה שורת מכתבים שקיבל אב החתן מן הקודש פנימה, בהם הוסיף הרבי ברכות ומילות אחדות בכתב ידו הקדושה, בהתאם לעניינים שונים שעמדו על הפרק. גם המכתבים מלווים בדברי רקע והסבר. בסיום התשורה הוספנו ציטוטים מדברים שאמר הרבי לאב החתן במעמד חלוקת הדולרים.

מלאכת איסוף החומר וסידורו נעשתה ע"י החתן הרה"ת אברהם יעקב גלובובסקי. התודה והברכה להת' מענדל לוינזון על הסיוע הרב.

כהנ"ל נערך והוכן לדפוס על ידי הרה"ת ר' מנחם מענדל קורטס ותודתינו נתונה לו בזה.

ויהי רצון שתיכף ומיד "מהרה ישמע... קול ששון וקול שמחה" האמיתי, בביאת משיח צדקנו, ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דא למטה אין א גוף והוא יגאלנו, תיכף ומיד ממש.

משפחת גלובובסקי, רחובות משפחת אלטהויז, קרית טבעון

י"א תמוז תשפ"ד

כפר חב"ד, אה"ק

הרב גלובבסקי בחלוקת דולרים אצל הרבי
- כ"ט טבת תשנ"ב -

מענות קודש

בשילוב רקע וסיפור הדברים

מענה א

המינוי לרבנות הקהילה ברחובות

[שלהי ניסן תשמ"א]

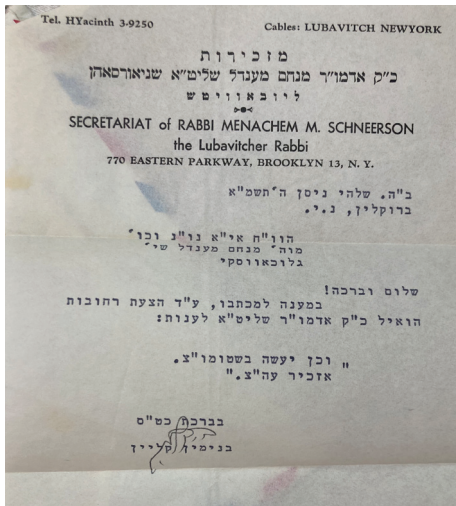
הרב גלובסקי נמנה עם קבוצת ה'שלוחי קודש' השלישית ששלח הרבי לארץ הקודש במהלך השנים תשל"ו - תשל"ח. בפורים קטן תשל"ח נשלח הרב גלובסקי לארץ יחד עם 15 שלוחים נוספים, ובהתאם להוראת הרבי (במכתב שנשלח במיוחד לקבוצות השלוחים) למד רבנות ודיינות. אחרי נישואיו בשנת תשל"ט חיפש כהוראת הרבי משרת רבנות.

בחורף תשמ"א קיבל הצעה מהמשפיע ר' מענדל פוטערפאס ע"ה להתמנות לרב קהילת חב"ד בלוד. היה זה זמן קצר אחרי פטירתו של רב השיכון החב"די בלוד עד אז, הרב שרגא מלך קפלן. הרב גלובסקי התפלא תחילה על ההצעה; הקהילה בלוד הייתה כבר אז קהילה ותיקה וחשובה ואילו הוא היה אברך צעיר בן 25 בלבד. אבל ר' מענדל התעקש ואמר שכשליח שקיבל הוראה מהרבי להתמנות למשרת רבנות יש לו הכוחות להתמנות לתפקיד.

כמנהגו, התייעץ הרב גלובובסקי עם המשפיע האישי שלו, עמו התייעץ בכל צעד ושעל בשליחות ובעשייתו הכללית, הרב זושא וילימובסקי ע"ה, הידוע בכינויו 'הפרטיזן', וביקש את הדרכתו. ר' זושא הדריך שיש להיפגש עם נציגי הקהילה בלוד כבקשתם ולשמוע את הצעתם. וכך אכן עשה הרב גלובובסקי. בהמשך לכך, אמר ר' זושא לרב גלובובסקי כי עליו לכתוב ולדווח לרבי על ההצעה והמפגש עם נציגי הקהילה בלוד, וביכולתו לציין במכתבו איך חש הוא עם ההצעה הזו, אם מתאימה לו או לא, אבל יחד עם זאת בסופו של דבר ההחלטה היא של הרבי.

אלא שבינתיים במקביל קיבל הרב גלובובסקי הצעה נוספת. הפעם היה זה הרב אריה לוינ' ע"ה, מייסד ומשפיע הקהילה החב"דית ברחובות, שהוקמה מספר שנים קודם לכן, שהציע לרב גלובובסקי לכהן כרב הקהילה. הצעת הקהילה ברחובות נראתה מתאימה יותר לרב גלובובסקי, משום שהייתה זו קהילה צעירה, שמנתה אז 18 משפחות בלבד, והרגשתו הייתה כי יוכל לצמוח יחד עם הקהילה.

בנוסף, קיבל הרב גלובובסקי שלוש הצעות נוספות, לתפקידים שונים במוסדות שונים ובערים שונות ברחבי הארץ. במכתבו לרבי שטח את כל חמש ההצעות שהונחו לפתחו.

על ההצעה לכהן כרב הקהילה בלוד כתב שמרגיש כי הדבר מופרך עבורו. על ההצעה לכהן כרב הקהילה ברחובות כתב שזו הצעה שלהרגשת ליבו מתאימה לו.

כחודש אחרי שיגור המכתב, התקבלה התשובה מהרבי. המזכיר הרב בנימין קליין, שהעביר את התשובה, מסר שהרבי הקיף את המילים "הרגשת ליבי שזה מתאים" על הצעת הרבנות ברחובות, וכתב:

וכן יעשה בשטומו"צ. [בשעה טובה ומוצלחת]

אזכיר עה"צ. [על הציון]

ואכן בקיץ תשמ"א, לאחר הבחירות שנערכו בקהילה, החל הרב גלובסקי את רבנותו ברחובות. תחילה התגורר בכפר חב"ד, מקום מגוריו אחר חתונתו, ובשבתות הגיע לרחובות והתארח אצל משפחות הקהילה. בחודש חשוון תשמ"ב עבר להתגורר ברחובות.

מענה ב

כשהדירה הועברה בהפתעה

[י' שבט, תשמ"ה]

מספר ימים לפני יום הבהיר יו"ד שבט תשמ"ה, בשהותו בחצרות קודשנו, הכניס הרב גלובסקי מכתב נרחב לרבי, ובו דיווח על שורה של נושאים הנעשים ברחובות. מענה הרבי היה:

נל' [נלקח]

נת' ות"ח [נתקבל ותשואות חן]

באותה תקופה מוסדות חב"ד ברחובות היו בגירעון כספי, ובמכתבו לרבי פירט הרב גלובסקי בין היתר על תכנית שעמדה אז על הפרק, לפתוח משרד בארצות הברית שיעסוק בגיוס כספים עבור מוסדות חב"ד ברחובות. עוד ציין כי ישנם שני שלוחים נוספים, המעוניינים להצטרף לתכנית ולהשתמש במשרד גם עבור המוסדות שבניהולם. מענה הרבי היה:

מופרך דאז יפתחו עוד מאה שהתוצאות מובנות

•

בנוסף, נידונה אז ברחובות אפשרות לפתוח חנות מזון שהכנסותיה יוקדשו עבור מוסדות חב"ד בעיר. כמו כן הייתה באותה תקופה הצעה למנות יהודי

מאנ"ש לניהול כספים ויחסי ציבור עבור הקהילה. את שני הנושאים הללו הכליל הרב גלובסקי במכתבו לרבי.

כמו כן, ביקש הרב גלובסקי במכתבו הסכמה מהרבי לקריאת שם התלמוד תורה ברחובות על שם הרה"ג הרה"ח וכו' הרב לוי יצחק ז"ל, אביו של הרבי.

מענה הרבי על כל הנושאים הללו היה:

כהחלטת עסקני חב"ד שעל אתר

ואכן עסקני חב"ד הכריעו בנושאים המדוברים. באשר לשמו של התלמוד תורה, הוחלט בהחלטת העסקנים לקרוא לתלמוד תורה 'לוי יצחק' וכך נקרא עד עצם היום הזה.

.

בשולי המכתב, הזכיר הרב גלובסקי גם עניין אישי. באותם ימים תכננו הרב גלובסקי ורעייתו הרבנית לעבור דירה בבניין מגוריהם ברחובות - מדירתם ששכנה בקומה השנייה בבניין, ובה דרו בשכירות, לדירה בקומה הראשונה באותו בניין שאותה רכשו זמן מה קודם לכן. במכתבו לרבי דיווח הרב גלובסקי כי העברת הדירה מתוכננת כשיחזור לארץ הקודש. מענה הרבי היה:

ומממל"ט [ומשנה מקום משנה מזל לטובה] ולברכה

ומעניין לציין, שהמכתב הוכנס אל הרבי, כנזכר, מספר ימים לפני י' שבט, שבאותה שנה חל ביום שישי בשבוע. בינתיים הרבנית גלובסקי החליטה להעביר את הדירה כבר ביום זכאי י' בשבט בהפתעה מבלי ליידע את בעלה הרב, שחשב בתחילה להעביר את הדירה רק אחרי חזרתו לארץ וכך כאמור דיווח לרבי. ובפועל באותו יום, י' שבט, הוציא הרבי את המענה, שכלל כבר ברכה שהשינוי המקום והמזל יהיו לטובה ולברכה.

מענה ג

ניהול התלמוד תורה

[ער"ח אייר, תשמ"ו]

כשעלה הרעיון לפתוח תלמוד תורה ברחובות, באמצע שנות המ"ם, אחרי שכבר פעל גן ילדים וחיידר חב"די בעיר, התלבטו עסקני הקהילה, יחד עם המרא דאתרא הרב גלובסקי, אם נכון הדבר. הילדים שיועדו ללמוד בתלמוד התורה, אם וכאשר יפתח, לא היו רבים בכלל, כחמישה במספר בלבד. האם זה מספיק בשביל לפתוח מוסד?

השאלה הופנתה אל הרבי, והמענה שהתקבל מהקודש פנימה היה להתייעץ עם עסקני אנ"ש ותיקים בארץ הקודש. בעקבות כך הועברה השאלה לשלושה עסקנים בולטים בארץ - ר' זושא וילימובסקי ('הפרטיזן'), ר' משה סלונים, ור' שלמה מיינדנצ'יק. חוות דעתם הייתה שאם ניתן יהיה להחזיק את המוסד מבחינה כלכלית - כדאי לפתוח אותו. הדבר תלוי בחוסן הכלכלי.

ר' זושא הוסיף ואמר, שקהילה נוצרת כאשר יש בה תלמוד תורה. והיינו שהמעבר בין יישוב שיש בו בית כנסת חב"ד עם מתפללים או בית חב"ד עם ציבור מקורבים, לבין קהילה חב"דית ממוסדת לכל דבר ועניין, קורה דווקא כאשר נפתח במקום תלמוד תורה.

התקבלה החלטה, אם כן, לפתוח תלמוד תורה.

תקופת זמן אחרי פתיחת התלמוד תורה, בעודו צומח וגדל בכיתות נוספות ככל שנוקפות השנים, נוצרה התלבטות אם להחליף את המנהל. מי שניהל עד אז את המוסד, היה מנהל מוכשר, שנהג באופן מסודר מאוד. לראשי הקהילה הייתה תחושה שהמנהל מתאים יותר לניהול מוסד ותיק, שכבר התבסס, ואילו בתלמוד התורה החדש של רחובות צריך מנהל יותר 'גמיש', שיודע לזרום עם שינויים שמביא עמו מוסד צומח.

הרב גלובסקי שאל על כך את הרבי. המענה היה:

כפשוט הנ"ל שייך בהחלטת ההנהלה שעל אתר (בהתייעצות בעסקני אנ"ש שי' שבאה"ק) באם ספק אין לשנות מעד עתה

אזכיר על הציון להצלחה רבה

בעקבות המענה, ובהתאם לתשובת הרבי להתייעץ עם "עסקני אנ"ש שבארץ הקודש", ניגש הרב גלובסקי אל ר' זושא ודן עמו בשאלה. אחרי שצדדי ההתלבטות לובנו, הביע ר' זושא את חוות דעתו, כי מכיוון שמדובר אכן בבית ספר צומח, על מנהלו להיות מסוגל לתמרן בין הצרכים השונים ולהתגמש, ולכן אין ספק לכאורה בענין (מענה הרבי הרי היה שרק באם "יש ספק" אין לשנות) ויש להחליף את המנהל. מנהל חדש אכן הובא לתלמוד התורה, והמוסד התפתח וגדל לתהילה ולתפארת. המנהל הקודם הועבר למוסד אחר, ותיק יותר שדורש ניהול מסודר, והצליח גם הוא מאוד בתפקידו.

מענה ד

"אני שומר עליך"

[כ"ז תשרי, תשמ"ז]

בשלהי חודש תשרי תשמ"ז הכניס הרב גלובסקי מכתב לרבי, שבו דיווח על הנעשה ברחובות בכלל ובעבודת רבנותו בפרט. אל מכתבו אף צירף תמונה של גני הילדים ברחובות, שנקראו 'בית חנה'. בתמונה ניתן היה לראות בנייה של קומה נוספת במתחם.

הרבי בתגובה סימן במכתב את התיבות "לדווח" ו"הרבנות" והשיב:

(1) נת' ות"ח [נתקבל ותשואות חן]. בנוגע להבפועל ממש דהנ"ל וכן של [תמונת בית חנה כו'] כבהמצורף.

בנוסף, דיווח הרב גלובובסקי במכתבו על ביקורו קודם לכן בשיקגו ובמיאמי לגיוס כספים עבור המוסדות ברחובות. מענה הרבי היה:

התוצאות?

•

נושא נוסף שכתב עליו הרב גלובובסקי במכתבו, היה הרגשתו אחרי פטירתו של העסקן החסידי ר' זושא וילימובסקי ('הפרטיזן'), ביום השני של חג הסוכות אותה שנה. הרב גלובובסקי כתב כי ר' זושא "תמיד המלך היה לנגד עיניו", והוסיף כי חש שחסרה לו כעת הדרכה מדמות חפה משיקולים צדדים או אישיים שכל כולה התמסרות לרצון הרבי ומטרה לכוון לדעתו הק'.

הרב גלובובסקי ציין כי ר' זושא סיפר לו, שבהתוועדות קודש הראשונה שבה נכח, אמר לו הרבי מספר דברים והוא שב למקומו בצעידה לאחוריו כנהוג, ואז אמר לו הרבי: "יונגערמאן, די וועג איז שמאָל, אבער איך היט דיר אפ אז דו זאלסט נישט פאלן אויף די זייטן" [אברך צעיר, הדרך אמנם צרה, אבל אני שומר עליך שלא תסטה לצדדים]. ור' זושא הרגיש שהייתה זו ברכה בכל "דרך החיים", כי לפעמים אפשר ליפול לצדדים ח"ו ולפספס את כוונתו ורצונו הק' של הרבי, ועל זה מברך ומבטיח הרבי שלא יפול לצדדים.

וכתב הרב גלובובסקי בהמשך לכך: "והנני מבקש הדרכת וברכת כ"ק לשמור עלי ועל כל השלוחים לא ליפול לצדדים ללכת ישר לכוון למה שכ"ק רוצה ולמלאות רצון כ"ק בשלימות".

מענה הרבי היה:

אזכיר על הציון

מענה ה

המהפך בבית הספר

[ח' מרחשון, תשמ"ז]

לקראת פתיחת שנת הלימודים תשמ"ז, לאור ההצלחה הגדולה וההתפתחות של גני חב"ד ברחובות ותלמוד התורה לבנים, עלתה על הפרק אפשרות לפתוח גם בית ספר חב"ד לבנות בעיר, שישכון בקומה נוספת שתבנה במיוחד בבניין המוסדות הקיים.

באותה תקופה כבר פעל בנס ציונה, העיר הצמודה לרחובות מצפון, בית ספר ממלכתי דתי של 'רשת אהלי יוסף יצחק', לבנים ולבנות מרקע דתי ומסורתית. כשהוקם המוסד בנס ציונה בזמנו, שנים קודם לכן, הדבר היה כורח המציאות, כי לא היה כל בית ספר דתי באזור. אלא שבמהלך השנים נפתחו מוסדות מתחרים נוספים בנס ציונה והחלה תחרות שגרמה לירידה ולנסיגה בבית הספר, עד שבאותה שנה מנה בית הספר פחות מ-50 תלמידים ותלמידות.

כיוון שכך, חשב המרא דאתרא של הקהילה ברחובות, הרב גלובסקי, להציע ל'רשת' הצעה, ולפיה במקום לפתוח בית ספר חב"ד לבנות ברחובות, כפי התכנון, יוכלו לשלב את בית הספר החדש, שטרם הוקם, עם בית הספר בנס ציונה, כך שהתלמידות ילמדו בנס ציונה, ובמקביל יהפכו את בית הספר בנס ציונה למוסד לבנות בלבד, עבור האזור כולו - תלמידות מרחובות, נס ציונה, ראשון לציון, יבנה ועוד.

את הבנים, הציע הרב גלובסקי, ניתן להפנות למוסדות באזור. גם כך אין בנים רבים בבית הספר בנס ציונה. תלמידי כיתות ז' וח' יוכלו ללמוד בבית ספר למלאכה בכפר חב"ד, ותלמידי כיתות א' עד ו' יוכלו להשתלב במוסדות דתיים אחרים ברחובות.

אולם הרשת לא קיבלה את ההצעה, בנימוק שלא ניתן 'להפקיר' את הבנים מנס ציונה ולגרום להם לעזוב את המוסד. כיוון שכך, הבהיר הרב גלובסקי להנהלת הרשת שלא נותרה ברירה וברחובות יוקם בית ספר לבנות בלבד, כפי התכנון המקורי, ושהדלת על הצעת השילוב נסגרת.

ואכן החלו לבנות קומה נוספת בבניין המוסדות ברחובות עבור בית הספר החדש. אלא שבמהלך הבנייה, בימי קיץ תשמ"ו, נקלע בינתיים המוסד בנס ציונה לקשיים: העירייה החליטה, בשל המחסור בתלמידים ועוד, לסגור את בית הספר ולהעביר את הבניין למוסד אחר. ברשת החלו להפעיל לחצים כדי לדחות את רוע הגזירה ואכן הצליחו לדחות את ההחלטה בשנה, לשנת הלימודים הבאה.

בינתיים הרשת לא בחלה באמצעים על מנת לגרום לכמה שיותר תלמידים ותלמידות מהסביבה להגיע למוסד בנס ציונה ולהגדיל את מספר תלמידיו ובכך לשמור על קיומו. במסגרת המאמצים שבו גם אל הרב גלובסקי וביקשו ממנו שיסכים להעביר את תלמידות בית הספר החדש מרחובות לנס ציונה.

אבל הרב גלובסקי נאלץ להשיב את פניהם ריקם. איחרתם את הרכבת, הסביר להם. הייתה הצעה לא מכבר לשלב את המוסדות אך סירבתם. סכומי כסף רבים כבר הושקעו בינתיים בבניית הקומה הנוספת לבית הספר לבנות ברחובות. בנוסף הסביר הרב גלובסקי שלא יוכל לדבר עם הורים מהסביבה שישלחו את ילדיהם לבית הספר בנס ציונה, משום שראה את התנהלות המוסד - עם רמה רוחנית מאתגרת בגלל רקע בתי התלמידים, משולבות כמה כיתות יחד; ניהול בלתי מהודק, מוסד ללא חזון - ולא חפץ לקחת על כך אחריות. ואכן שנת הלימודים נפתחה בלי איחוד המוסדות.

בתשרי תשמ"ז נפטר בחצר הרבי ר' זושא וילימובסקי ("הפרטיזן"). מיד אחרי שמחת תורה נסע הרב גלובסקי לניו יורק, בדרכו לגיוס כספים בפלורידה (ראו מענה ד'), וניצל את ביקורו כדי לנחם את בני משפחת וילימובסקי ועוד. במקביל, ביקש לכתוב לרבי על מצב בית הספר לבנות ברחובות והתנהלות מול בית הספר של הרשת בנס ציונה. נקיפות מצפון ייסרו אותו. הוא ידע שר' זושא, משפיעו הקרוב, שנמנה עם הנהלת הרשת, רצה להציל את בית הספר בנס ציונה.

במכתבו לרבי, פירט הרב גלובסקי את המצב, והוסיף כי אינו מוצא דרך או כיוון מעשי איך ניתן להציל את בית הספר, זולת הפתרון שהוצע בהתחילה (להפוך את המוסד בנס ציונה לבנות בלבד - פתרון שנדחה כזכור בידי הרשת). המכתב היה כה רגיש, שרק את הטיוטה השנייה שלו העביר הרב גלובסקי למזכירות. הטיוטה הראשונה נמחקה.

זמן קצר מאוד אחרי הכנסת המכתב, כעבור שעה או שעתיים בלבד, כבר התקבל מענה מהרבי. וזה לשונו:

במשך הזמן נתקבלו עוד דו"ח מכמה שי' שבאה"ק - ובשינויים מזה לזה. כן, כנראה בינתיים נתבררו כמה דברים ונשתנו כמה - ובחזרתו לאה"ק יתאספו כולם - ויבררו הבפועל ממש עתה ויבחרו מהתכניות המעשיות - בזו שלדעת רובם מעשית ביותר.

•

בהתאם לתשובת הרבי, כינס הרב גלובסקי עם חזרתו לארץ הקודש, בבית אגו"ח, בניין 770 בכפר חב"ד, אסיפה של כל הגורמים הנוגעים בדבר. השתתפו באסיפה נציגים מהרשת, מנהל בית הספר בנס ציונה, נציגים של הקהילה ברחובות ונציגים מראשון לציון ועוד. בנוסף, הזמין הרב גלובסקי לאסיפה גם את הרב אריה לייב (לייבל) קפלן ע"ה מצפת, שהיה בעל ניסיון גדול בניהול מוסדות, כדי שיסייע מבחינה מקצועית ויחווה דעה באשר להצעות הנידונות. התכנית המעשית, כלשון הרבי, שהתגבשה באסיפה, הייתה התוכנית המקורית - להפוך את בית הספר בנס ציונה לבית ספר אזורי לבנות.

על אף שהשנה כבר החלה נעשו שינויים קונסטרוקטיביים במבנה שאפשרו את שילוב הבנות מרחובות בצורה נכונה. בנוסף הוחלף מנהל בית הספר, והתכנית יצאה לדרך. הבנות מבית הספר הטרי ברחובות עברו לנס ציונה, יחד עם המורה שלהן.

מי שהתנדב במיוחד לסייע בשיקום המוסד, ואף השקיע סכומי כסף רבים מאוד עבור כך, ודה פקטו אפשר בזכות תרומותיו פיצול של כיתות שעד אז היו משולבות, על מנת להרים את המוסד על דרך המלך - היה ר' לייבוש פולנאור, יהלומן הונגרי במקורו שהתקרב לליובאוויטש שנים קודם לכן על ידי הרב אברהם יצחק גליק ע"ה מלונדון (השד"ר הנודד), ועבר להתגורר בכפר חב"ד ומשם ברחובות. ר' לייבוש היה אף נוכח באסיפה בכפר חב"ד.

ההצלחה נראתה במהירות, לימים הגיע בית הספר לבנות בנס ציונה למספר שיא של יותר מ-500 (!) תלמידות שהתדפקו על דלתותיו, מכל הסביבה כולה.

מענה 1

מחלוקת בין רבנים

[כ"ז טבת, תשמ"ז]

בחורף תשמ"ז החלה חסידות קרעטשניף ברחובות לקדם בנייה של מקווה טהרה מפואר לנשים בעיר, בסמוך לאזור שבו התרכזו משפחות חב"ד ומוסדות חב"ד.

כיוון שבאותה תקופה טרם היה בעיר ובאזור כולו מקווה בשיטת חב"ד, בור על גבי בור, פנה הרב גלובסקי כרב קהילת חב"ד אל האדמו"ר מקרעטשניף, והציע לאדמו"ר שישלבו במקווה המוקם על ידם גם בור בשיטת חב"ד, ושחסידי חב"ד בעיר ישתתפו בכך כספית. האדמו"ר אישר.

בהמשך לכך, דיווח הרב גלובסקי לרבי על העניין ושאל אם נכון הדבר. מענה הרבי היה:

1) כדאי לבנות מקווה אחד [במקווה המרכזי של קרעטשניף]

בסופו של דבר, בניית המקווה לא יצאה לפועל מסיבות שונות.

•

במכתבו, כתב הרב גלובסקי לרבי גם על תכנית שהחלה להתגבש באותם ימים לבנות שיכון חב"די ייעודי ברחובות (ראו בהרחבה לקמן, מענה כ).

תשובת הרבי הייתה:

2) מוקדם. אין מתיישבים כסף

•

והייתה סוגייה נוספת, שעמדה על הפרק ברחובות באותם ימים, ואליה התייחס הרב גלובסקי במכתבו לרבי: באותה עת שררה מחלוקת בין שני רבנים חשובים ובכירים בעיר - האחד נמנה עם הזרם הליטאי והשני מהזרם חסידי - סביב הרכב החברה קדישא העירוני. כל צד רצה גורמים אחרים מהחוג שלו בחברה קדישא.

הצד החסידי בעיר ביקש את התגייסותו של הרב גלובובסקי, רב הקהילה החב"דית בעיר, לצידו. הרב גלובובסקי, שלא הכיר את פרטי המחלוקת, כתב על כך לרבי. המענה היה:

כמובן לא להכנס למחלוקת שבין הרבנים שי' וכיו"ב.

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

הרב גלובובסקי אכן לא נטל כל צד, ובסופו של דבר הגיעו הצדדים להבנות. המנכ"ל שמונה לחברה קדישא היה חסיד, ושאר חברי ההנהלה נמנו עם הזרם הליטאי. לחברי החברה קדישא עצמה צורפו נציגים משלל קהילות בעיר. הנציג מטעם קהילת חב"ד היה המשפיע הרב אריה לוי"ן ע"ה.

מענה ז

הרבי לא הגיב?

[ער"ח סיון, תשמ"ז]

ההחלטה סביב בית הספר בנס ציונה (לעיל מענה ה), שהתקבלה בתחילת שנת תשמ"ז בכפר חב"ד, לא התקבלה באופן מוחלט בקרב כל הציבור באזור. היו שטענו, במהלך תקופת הרישום לקראת שנת הלימודים תשמ"ח (השנה הראשונה אחרי פיצול המוסד, כמסופר), כי ההחלטה התקבלה על ידי עסקנים בשטח, מבלי שניתנה עליה באופן ישיר התייחסות מהרבי, ולכן חסר תוקף להחלטה.

הרב גלובובסקי כתב על כך לרבי: "הנני לדווח לכ"ק בקשר לבית ספר אהל יוסף יצחק לבנות חב"ד נס ציונה. יש כאלו שעדיין אומרים שכ"ק לא הגיב על ההחלטה בקשר לנס ציונה. והנני מבקש הדרכת וברכת כ"ק להצלחה רבה לחזק ולבסס ולהגדיל הבית ספר אהל יוסף יצחק לבנות בגשמיות וברוחניות והכל מתוך הרחבה".

על התיבות: "שכ"ק לא הגיב כו" - הרבי מחק את המילה "לא", סימן קו תחת תיבת המילה "הגיב", וכתב:

שיהי' בשעה טובה ומוצלחת

בעקבות תגובת הרבי הרינונים סביב המוסד אכן הופסקו.

מענה ח

גיוס כספים למוסדות

[ה' סיון, ערב חג השבועות, תשמ"ז]

לקראת חג השבועות תשמ"ז, במקביל להתפתחות והתרחבות מוסדות חב"ד ברחובות, נסע הרב גלובסקי לטורונטו שבקנדה, לביקור אצל הוריו שהתגוררו בעיר ולגיוס כספים עבור המוסדות.

כשהגיע לרבי לחג השבועות, דיווח הרב גלובסקי לרבי על נסיעתו לטורונטו.

הרבי השיב:

אזכיר על הציון

מענה ט

קשיים סביב רשמיות הרבנות

[ה' סיון, ערב חג השבועות, תשמ"ז]

עם התגבשות הקהילה החב"דית ברחובות, בשלהי שנות הלמ"ד, עמדו עסקני הקהילה בקשר עם רב העיר, הרב שמחה הכהן קוק ע"ה, והגיעו עמו להבנות ולפיהן הרב החב"די אותו ימנו בעתיד הקרוב לקהילה יקבל תפקיד רשמי במקביל גם במועצה הדתית בעיר. אלא שכעבור מספר שנים, במהלך שנות

המ"ם, עם התמסדות הקהילה ורבנותו של הרב גלובסקי, נוצרה בפועל התנגדות בקרב גורמים שונים למינויו הרשמי של הרב גלובסקי כרב שכונה בעיר. זאת בשל היותו חסיד חב"ד.

התירוצים היו מגוונים ונדרשו מגעים רבים מול הגורמים החזקים המתנגדים בעיר, על מנת לאפשר את המינוי באופן רשמי. אחד התירוצים היו כי חסר תקן פנוי לרבנות בעיר. אלא שבאמצעות שתדלנות מול אחד מראשי מפלגת המפד"ל בקנדה, השיגו תקן עבור הרב גלובסקי. ועדיין לא התרצו המתנגדים והערימו דרישות אחרות.

הרב גלובסקי דיווח על כך לרבי, ובמכתבו כתב: "והנני מבקש הדרכת וברכת כ"ק להצלחה רבה ברבנות שלי בגשמיות וברוחניות ובאופן מסודר ומתוך מנוחת הנפש והגוף... ונחת יהודי וחסיד מהילדים שלי".

על מה שכתב: "והנני מבקש הדרכת וברכת כ"ק", השיב הרבי:

כ[הדרכת] רבני חב"ד באה"ק

על מה שכתב: "להצלחה רבה ברבנות שלי בגשמיות וברוחניות ובאופן מסודר ומתוך מנוחת הנפש והגוף... ונחת יהודי וחסיד מהילדים שלי", השיב הרבי:

ולבשו"ט [ולבשורות טובות]

בהמשך לכך הודרך הרב גלובסקי על ידי ועד רבני אנ"ש, ועל כך ראו להלן במענה כ.

מענה י

משקה "עבור הערבים"

[ח"י סיון, תשמ"ז]

כשעבר בחלוקת 'כוס של ברכה', במוצאי חג השבועות תשמ"ז, קיבל הרב גלובסקי מהרבי בקבוק משקה עבור הקהילה ברחובות, ובהמשך לכך נקרא

שוב אל הרבי וקיבל בקבוק נוסף "עבור הערבים", כשהרבי מחייך חיוך רחב, ומוסיף ואומר שאמנם יין אסור לערבים לשתות אך זה [ה'משקה'] מותר להם. הרב גלובובסקי לא הבין בתחילה לשם מה העניק דווקא לו הרבי את בקבוק המשקה הזה. כבר למחרת פנו אליו שלושה עסקנים ושלוחים הפועלים בקרב המגזר הערבי וביקשו לקבל מהמשקה: הרב יוסף הכט, רבה של אילת, שבמסגרת תפקידו היה לו קשר עם הקונסוליה במצרים הערבית ושם ארגן סיומי רמב"ם. פנה גם הרב דוד נחשון, שבמסגרת עיסוקו ב'ניידות חב"ד', עסק בפעילות בכפרים דרוזים; ופנה גם השליח לתל אביב הרב יוסף גערליצקי, שסיפר כי בדיוק עמל על מבצע בבתי הספר במגזר הערבי, בתיאום עם משרד החינוך, במסגרתו יתורגמו שבע מצוות בני נח לערבית, והתלמידים הערבים יצטרכו להכין חיבורים על שבע המצוות ולזכות בפרסים.

הרב גלובובסקי רכש בקבוקים קטנים, שפך לתוכם מהמשקה שקיבל מהרבי והעניק לכל אחד מהפונים אליו בקבוק עם מעט משקה.

בהמשך, אחרי שחזר הרב גלובובסקי לארץ, הבהיר הרב בנימין קליין, מזכירו של הרבי, באמצעות הרב גערליצקי, כי כוונת הרבי בבקבוק המשקה שהעניק לרב גלובובסקי, היתה להעבירו אל הרב גערליצקי עבור המבצע שמארגן.

כיוון שכך, תיאם הרב גלובובסקי עם הרב גערליצקי שיפגשו בשדה התעופה בארץ, כאשר ינחת הרב גערליצקי כעבור יום, ואז יעביר לו את הבקבוק. ואכן השניים נפגשו והבקבוק הועבר ליעדו.

בנוסף, אמר הרב גלובובסקי לרב גערליצקי כי כיוון שהוא זה שקיבל מהרבי את הבקבוק, מבין הוא שעליו להיות שותף, בכפוף להסכמתו של הרב גערליצקי, במבצע המתוכנן, ושמוכן להצטרף מתי שיש צורך לפעילות במסגרת המבצע.

בהמשך לכך דיווח הרב גלובובסקי לרבי על העברת המשקה, ובין היתר כתב במכתבו: "ומקווה שעכשיו קיימתי רצון כ"ק ואמשיך לכוון לקיים רצון כ"ק... ומבקש הדרכת וברכת כ"ק להצליח בשליחותי ובכל הנ"ל בגו"ר".

הרבי סימן קו תחת המילה "קיימתי", ועל כללות המכתב השיב:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

ואכן הרב גלובובסקי נטל חלק במבצע של הרב גערליצקי, ויחד עמו נסע

למספר מקומות ברחבי הארץ במטרה להטמיע את שבע מצוות בני נח. בין היתר השתתף בפגישה שנערכה עם כל המפקחים של בתי הספר היסודיים במגזר הערבי. הללו התרגשו בפגישה לשמוע איך שהרבי מליובאוויטש התעניין במבצע ואף שיגר בקבוק משקה לשם כך. אחד המפקחים העיר, בהתאם לדברי הרבי בעת שחילק את המשקה, כי ערבים נוצרים יכולים בוודאי לשתות משקה ואף יין.

אגב, הרב גלובסקי בדק ומצא לימים כי ישנם קבוצות איסלאמיות מסוימות הסוברות שהאיסור עליהם הוא רק בשתיית יין אך שאר המשקאות החריפים מותרים, כפי שאמר הרבי.

מענה יא

ברכת הדרך ושליחות מצווה

[י"ג סיון, תשמ"ז]

לקראת חזרתו ארצה, אחרי ביקורו בחצר הרבי לרגל חג השבועות חג המו"צים, הכניס הרב גלובסקי למזכירות פתק שבו הודיע על נסיעתו, ובין היתר ביקש "הדרכת וברכת כ"ק להצלחה בשליחותי בגו"ר [בגשמיות וברוחניות] ובאופן דלכתחילה אריבער".

בלשון הזו, "הדרכה", נוהג הרב גלובסקי להשתמש תדיר במכתביו לרבי. זאת בהתאם למה ששמע ממשפיעו הרב זושא וילימובסקי ע"ה, שיש לבקש מהרבי שישמור על דרכנו וידריך אותנו בה שתהיה כמו שצריך, וכפי שר' זושא עצמו נהג לכתוב לרבי בניסוח זה.

תשובת הרבי הייתה:

מצורף 30 שקל לצדקה

אזכעה"צ. [אזכיר על הציון]

מענה יב

להעביר מוסד לאזור מרוחק?

[תשמ"ז]

תלמוד התורה חב"ד 'לוי יצחק' לבנים ברחובות, שנפתח באמצע שנות המ"ם, התפתח וגדל. במהלך שנת תשמ"ז הגיעה הצעה מהעירייה לקבל מבנה של קבע עבורו בשכונת 'קרית משה' המרוחקת, הנמצאת בצידה השני של עיר.

הייתה התלבטות אם להיענות להצעה. מצד אחד מבנה מסודר וראוי. מצד שני בעיית המרחק ממרכז העיר ומהשכונות שבהן מתגוררות מרבית המשפחות הדתיות והחרדיות - מה שיקשה על שילובן המיוחל במוסד. קרית משה הייתה שכונה מנותקת יחסית משאר העיר והאוכלוסייה בה מנתה בעיקר עולים ותיקים.

הרב גלובבסקי שאל על כך את הרבי וציין במכתבו את הספיקות בדבר.

הרבי השיב:

כועד רבני אנ"ש שי' באה"ק

אזכיר על הציון

בהמשך לכך, התייעץ הרב גלובבסקי עם ועד רבני אנ"ש ובסופו של דבר ההצעה לא התקבלה. מוסדות החינוך של חב"ד ברחובות התפתחו בשכונת דניה, הסמוכה למרכז העיר, ובאזור זה פועלים עד עצם היום הזה בהצלחה גדולה ומונים כיום כ-1,200 תלמידים.

מענה יג

השקעה בהליך אזרחות

[ד' כסלו, תשמ"ח]

למשפחת החתן כולה, מלבד אמו, ישנה אזרחות אמריקנית. הרב גלובסקי הינו יליד דטרויט, העיר הגדולה ביותר במדינת מישיגן בארצות הברית, ובעקבותיו קיבלו כל ילדיו אזרחות אמריקאית עם לידתם באופן אוטומטי ושגרת.

בשנת תשמ"ח חשב הרב גלובסקי להתחיל בתהליך אזרחות גם לרעייתו הרבנית, שנולדה בסמרקנד שבאוזבקיסטן (בתם של איש מסירות הנפש החסיד הרב חיים אליהו מיישולובין ורעייתו פרומא שרה לבית זלצמן). זאת בהתאם לדברים ששמע הרב גלובסקי מחסידים שונים שטענו כי הרבי בעד שתהיה למשפחה כולה אזרחות אחידה.

תהליך אזרחות אמריקנית לאישה, בשונה מאזרחות לילדים, הינו תהליך מורכב מעט הדורש שהות מסוימת בארצות הברית, וטרחת בירוקרטית. בשביל להקל על התהליך, ברקע העובדה שהמשפחה מתגוררת ופועלת בארץ ולא בארצות הברית, הונפק לרב גלובסקי, לבקשתו, מכתב מהנהלת ה'מרכז לענייני חינוך' המודיע על כך שהמשפחה נמצאת בשליחות המרכז בארץ. הדבר היה צפוי לסייע לתהליך בשל היות המל"ח חברה אמריקנית ושליחות מטעמה נחשבת כשליחות מטעם חברה אמריקנית - מה שמסביר כהוגן את אי השהות באמריקה. במקביל, כתב הרב גלובסקי לרבי על תהליך האזרחות שהחל בו. המענה שהתקבל היה:

באם קשור לנסיעות (לי' [לשון] רבים) לא כדאי.

אזכיר על הציון.

בעקבות המענה, בדק הרב גלובסקי אם ישנה אפשרות לצמצם את הנסיעות הנדרשות לארצות הברית במסגרת ההליך. שירותיו של עורך דין גדול מפילדלפיה, המומחה במיוחד בתחום ההגירה, הושכרו בתיווכו של השליח לפילדלפיה הרב אברהם יצחק שם טוב.

אחרי טיפול בנושא, סיכם עורך הדין שהצליח לצמצם את הנסיעות הנדרשות לארצות הברית לשתי פעמים לפחות. הוא הוסיף כי פחות משתי נסיעות לא יספיקו.

כיוון שהרבי כתב "נסיעות לשון רבים", מה שמכליל גם שתי נסיעות, התהליך נגנז.

מענה יד

שילוב משרה נוספת מלבד רבנות

[ד' כסלו, תשמ"ח]

הקשר של הרב גלובסקי עם ישיבת 'אור תמימים' בכפר חב"ד (מסגרת וותיקה לבעלי תשובה דוברי אנגלית), החל בשלהי שנות הלמ"ד, בתקופת מגוריו בכפר חב"ד אחר חתונתו. הרב גלובסקי היה מוסר בפני התלמידים דוברי האנגלית בישיבה שיעורים בחסידות בבוקר ובערב, ושיעורים בגמרא לגירסא בשעות אחר הצהרים.

כשהציעו לו להרחיב את שעות עבודתו בישיבה, ושאל על כך את הרבי, לא קיבל כל מענה. בהמשך התגלגלו הדברים, כנזכר, עד שהתמנה לרב הקהילה ברחובות.

בשנת תשמ"ח קיבל הרב גלובסקי הצעה מהישיבה לשוב וללמד בישיבה. הרב גלובסקי הזכיר את ההצעה במכתב לרבי, ובין היתר כתב שחושב שבאם הדבר יפריע לו בעבודתו - לא כדאי.

הרבי סימן שני קווים מתחת המילים "באם יפריע לי בעבודתי לא כדאי", וכתב:

אזכיר על הציון

מענה טו

דיווח על הפעולות

[ד' כסלו, תשמ"ח]

מאז שנת תשמ"ה, מארגן הרב גלובסקי, בהתאם להוראת הרבי באותה שנה ב"ב בסיון, ימי עיון והשתלמויות בתחומים שונים לרבנים בארץ הקודש, מטעם בית דין רבני חב"ד בארץ הקודש.

בתשמ"ח אף מונה בפועל במקביל לחבר בבית דין רבני חב"ד. בנוסף, לאורך השנים נמנה עם ועד השלוחים לארץ הקודש, ועסק בפעילויות השלוחי קודש בארץ. על כל פעולותיו נהג לדווח תכופות לרבי.

במענה לאחד מהדיווחים, שעסק בענייני בית דין רבני חב"ד בארץ הקודש, ענייני איגוד השלוחים וענייני המשפחה, ובו ביקש את ברכת הרבי, השיב הרבי:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

מענה טז

**האמן שהתגייס
למען מוסדות חב"ד**

[ט"ו כסלו, תשמ"ח]

לרב גלובסקי יש קשר קרוב עם האמן הנודע יעקב אגם ומשפחתו. הקשר הזה החל לאחר פטירת רעייתו של אגם, כלילה, בדמי ימיה בשנת תשמ"ג. משפחת לוסטרניק מרחובות, שאגם היה חתנם, היא משפחה המשתייכת לצאצאי אדמו"ר הזקן. אחרי פטירת בתם כלילה קיבל הרב גלובסקי שיחת טלפון מהעסקן החסידי ר' שלמה מיידנצ'יק ע"ה, ובה אמר לו ר' שלמה כי עד

עתה שמר על קשר עם המשפחה וכעת מבקש ממנו שימשיך את הקשר ברקע שליחותו ברחובות.

הרב גלובבסקי השתתף בהלוויית הבת כלילה, רעייתו של האמן אגם, ולאחר מכן בימי השבעה סייע למשפחה בהצטרפויותיהם, בארגון מניינים לתפילות וכדומה. אגם וילדיו אף רכשו באותה תקופה תפילין חב"דיות. הקשר עם המשפחה נמשך כבר עשרות שנים, עד היום הזה, ובני המשפחה היו שותפים לשורה של פרויקטים ומיזמים שונים עם הרב גלובבסקי.

אחד מהפרויקטים הראשונים עם בני המשפחה, שהרב גלובבסקי היה מעורב בהם, היה עזרה למוסדות חב"ד בקריות. זה היה לאחר שבית חב"ד בקריות נשרף ובמוסדות חב"ד המקומיים התארגנו לדינר גיוס כספים למוסדות. הרב זושא וילימובסקי ע"ה ידע על הקשר של הרב גלובבסקי עם אגם, ובעקבות כך הגיע יום אחד לביתו של הרב גלובבסקי ברחובות, יחד עם השליח בקריות הרב משה שמואל אוירכמן ושלוחים נוספים מהקריות, וביקש ממנו שיגייס את אגם לטובת הדינר המתוכנן. הבקשה הייתה שאגם יתרום כמה פרטי אומנות, ואת הפרטים הללו ימכרו במכירה פומבית שהכנסותיה ילכו לבית חב"ד בקריות.

כשהרב גלובבסקי הביע בפני ר' זושא בפרטיות, את מחשבתו על כך שטרם גייס את אגם לטובת המוסדות ברחובות, והנה כעת מתבקש הוא לגייס אותו עבור מוסדות בעיר אחרת לגמרי, הרגיע אותו ר' זושא ואמר כי "קיבל מרבתי" שמעזרה וסיוע לאדם אחר לא ייצא נזק לאדם העוזר אלא רק תועלת, והוסיף כי מבקש שיגייס את אגם עבור המוסדות בקריות "בפקודה". ר' זושא הרבה לדבר במושגים צבאיים.

ואכן הרב גלובבסקי צלצל לאגם, שהתגורר באותה העת בפריז שבצרפת, והצליח לקבל ממנו פריטים עבור המוסדות בקריות. אגם אף הגיע בעצמו לדינר, ובזכות כך נכנס כסף רב למוסדות בקריות. מאז שמר אגם על קשר עם השלוחים בקריות באופן ישיר בהמשך הדרך, ואכן גם הרב גלובבסקי ראה הצלחה רבה, כדברי ר' זושא, בענייני גיוס כספים.

לאורך השנים נעזר הרב גלובבסקי לא אחת באגם בענייני גיוס כספים למוסדות חב"ד, שתחום אחריותו, ולא רק. בשנת תשמ"ח דיווח לרבי באחד ממכתביו על אחד מגיוסי הכספים שנעשו בשיתוף פעולה עם אגם.

באותו מכתב דיווח לרבי גם על חמישה עניינים נוספים שעמדו על הפרק באותה עת. העניין הראשון, מלבד שיתוף הפעולה עם אגם, היה הפעילות עם הרב גערליצקי (ראו מענה י) בעניין שבע מצוות בני נח בקרב תלמידי בתי הספר במגזר הערבי.

נושא נוסף היה בית הספר בנס ציונה, שעבר כנזכר (ראו מענה ה) הליך הבראה מעמיק, במסגרתו התאחד עם בית הספר לבנות של קהילת חב"ד ברחובות. המוסד התפתח כל הזמן, ובתחילה אף היו אתגרים קשים, והרב גלובסקי הזכיר את המתרחש במוסד באותו מכתב לרבי.

נושאים נוספים שהוזכרו היו - דיווח על המתרחש במוסדות חב"ד ברחובות ועל המאמצים לבניית מקווה טהרה לנשים ברחובות בשיטת חב"ד בור על גבי בור. וכן דיווח על הנעשה בקשר לסידור רבנותו ברחובות באופן רשמי. כזכור, בשל התערבות גורמים שונים שהתנגדו למינוי, נדרשה עבודה וקיום מגעים שונים על מנת להסדיר את הדבר.

תשובת הרבי הייתה:

שייך לעסקני אנ"ש שעל אתר (עכ"פ באה"ק [על כל פנים בארץ הקודש]) וכן כל כיו"ב [כיוצא בזה]. (עניני הרבנות לועד הרבנים שבאה"ק)

המצו"ב נת' ות"ח ת"ח [המצורף בזה נתקבל ותשואות חן תשואות חן]

לצדקה באה"ק [בארץ הקודש]

אזכעה"צ [אזכיר על הציון].

למענה צירף הרבי 180 שקל לצדקה.

מענה יז

ההכרה בכוחות שניתנו מהרבי

[ט"ז סיון, תשמ"ח]

לאורך שנות ראשית עבודתו הרבנית והציבורית בארץ, כשליח הרבי לארץ הקודש וכמי שנטל על עצמו את ארגון ימי העיון לרבנים, כהוראת הרבי, ובהמשך אף מונה רשמית לחבר בבית דין רבני חב"ד - הסתובב הרב גלובסקי רבות במקומות שונים רחבי הארץ, עם העסקן החסידי הרב זושא וילימובסקי ע"ה, ובמהלך ביקוריו נחשף לשורה של נושאים ועניינים הנעשים בכרם חב"ד בארץ.

כשנסע לרבי לחג השבועות תשמ"ח, העלה על גבי הכתב בדו"ח מפורט מאוד, שהתפרס על פני כשבעה עמודים, את התרשמותו מהנעשה בכרם חב"ד. הדו"ח הוכנס אל הרבי.

בכל יום בשהותו בחצר הרבי, התעניין הרב גלובסקי במזכירות הרבי לדעת אם התקבלה תשובה מהרבי על הדו"ח. אבל תשובה בוששה מלבוא.

ימים אחדים אחר סיום ימי התשלומין, ביום רביעי ט"ז בסיון, התכונן הרב גלובסקי לחזור לארץ הקודש, לעבודתו ושליחותו. באותו יום פנה אל הרב יהודה לייב גרונר ע"ה, מזכירו של הרבי, ואמר לו כי בכוונתו לנסוע לשדה התעופה אחרי תפילת מנחה ושאם תהיה תשובה מהרבי שיתקשר לעדכן אותו על כך.

בסיום תפילת מנחה עמד הרב גלובסקי בפרוזדור הכניסה ל-770, ליד דלת הכניסה לזאל הקטן בקומת הכניסה, שם התפלל הרבי תפילת מנחה. הרב גרונר אמר לרבי כי הרב גלובסקי נוסע היום לארץ הקודש והרבי בירך ואיחל "פארט געזונטרהייט".

מ-770 פנה הרב גלובסקי לבית אחיו, הרב משה מאיר גלובסקי, להתארגנות אחרונה לקראת הטיסה. הוא אף הזמין מונית שתיקח אותו אל שדה התעופה. רגעים אחדים לפני שנכנס למונית התבשר על ידי אחיו שישנה תשובה מהרבי. המזכיר הריל"ג התקשר לבית האח ועדכן שהרבי השיב על הדו"ח.

במהירות הזדרז הרב גלובסקי ל-770. הוא היה סקרן ללמוד את תשובת הרבי, להבין על אילו חלקים בדו"ח הגיב הרבי. כשהגיע ל-770 מסר לו הריל"ג את המענה. בשל קוצר הזמן ומחוייבותו להזדרז אל שדה התעופה בשביל להספיק את הטיסה, העתיק הרב גלובסקי את מילות המענה על גבי פתק ומיד פנה אל המונית ונסע לשדה התעופה.

רק אחרי שהספיק להגיע לשדה התעופה בזמן ולעבור את הבדיקות הביטחוניות לפני הטיסה, התיישב הרב גלובסקי באולם הנוסעים וקרא בעיון רב את תשובת הרבי. וכך השיב הרבי על הדו"ח:

דו"ח מכ' [מכתב] ופ"נ נתקבלו

חלק חשוב (גם בכמות) בהדו"ח שהנני מקבל - "הסברה" למה אין עשי' בפועל בשטח פ' ופ' [פלוגי ופלוגי] (בעיקר - בשטחים הכללים)!!

אזכיר עה"צ [על הציון]

עבור הרב גלובסקי, שלמד את התשובה שמוענה אליו בעיון, הייתה זו תשובה מכוננת ופורצת דרך מהרבי שהתוותה עבורו מאז דרך חיים והבהירה לו למה מצפה הרבי ממנו.

הרבי למעשה השיב לו במילים אחרות: מה אתה כותב הסברים מדוע אין עשייה? לא שלחתי שלוחים לארץ כעיתונאים כדי לקבל 'הסברה' על עזובה השוררת בתחומים שונים, אלא כדי שיכנסו למגרש כשחקנים ויתעסקו בפועל על מנת לשנות את הדברים הדורשים שינוי ותיקון, ולפעול לעשייה.

המענה הזה הוא מהמענות שהשפיעו במיוחד על שליחות הרב גלובסקי בארץ.

מענה יח

ההתנגדות למינוי

[ר"ח מנ"א, תשמ"ח]

בשלהי שנות המ"ם, כפי שהוזכר (ראו מענות ט, ט"ז ולקמן), התמודד הרב גלובסקי עם התנגדות שנוצרה בקרב גורמים שונים בעיר למינויו הרשמי כרב שכונה בעיר, בשל היותו חסיד חב"ד. במכתביו לרבי דיווח על כך תכופות. בתגובה לאחד ממכתביו בנושא, בו ביקש ברכה להצלחה רבה, הגיב הרבי:

אזכיר על הציון

מענה יט

מכל האחים, מי (לא) יטוס לטורונטו?

[תשמ"ח]

אביו של הרב גלובסקי, הרב אברהם יעקב גלובסקי ע"ה, ממייסדי קהילת חב"ד בטורונטו ומי שעסק במשך שנים רבות בחינוך ילדי ישראל בטורונטו וקירב רבים לאביהם שבשמים, סבל מבעיות לב במשך תקופה. באחד הימים, בשנת תשמ"ח, חש ברע במהלך עבודתו, ופנה לבית רפואה הסמוך לבית הספר לבדיקות. בבית הרפואה גילו הרופאים הפרעה בקצב הלב שלו, וביקשו ממנו שישאר להשגחה במקום. בפועל אושפז בבית הרפואה שלושה שבועות והרופאים לא הצליחו להתגבר על הבעיה בליבו.

הרב גלובסקי, ששהה ברחובות בארץ הקודש, עודכן במצב באופן תדיר, ושוחח תכופות עם אביו המאושפז מעבר לים. אמו הייתה לצד אביו וכך גם בני משפחה נוספים מעת לעת.

לאחר שנקף זמן ועדיין לא נראו סימני שחרור מבית הרפואה באופק, ביקשו בני המשפחה מהרב גלובסקי שיגיע לטורונטו על מנת לשהות ליד מיטת אביהם. ארבעת האחים והאחיות האחרים לא יכלו מסיבות שונות להגיע לטורונטו בעצמם.

הרב גלובסקי ביקש מאחיו הגדול, הרב משה מאיר, שמתגורר בניו יורק ונמנה עם הנהלת ישיבת תומכי תמימים המרכזית ב-770, שידווח לרבי על כך שהתבקש להגיע מהארץ לטורונטו על מנת לשהות לצד אביהם, באשר אחיו ואחיותיו אינם יכולים להגיע. תשובת הרבי התקבלה במהירות, בתוך שעות ספורות בלבד. וכך השיב הרבי:

ומכל החמשה - מציעים דוקא כזה שיצא מאה"ק לחו"ל [מארץ הקודש לחוץ לארץ], שיפסיק הפצת התומ"צ [התורה ומצוות] והמעיינות וכו'.

וכ"ז [וכל זה] לזכות אביו שליט"א!?

אזכיר עה"צ

לתשובה מהרבי נחשף הרב גלובסקי באמצעות אחיו הרב משה מאיר, שמיהר להתקשר אליו ולשאול אותו אם כבר הזמין כרטיס טיסה, ושם הספיק - שיבטל. ואכן הרב גלובסקי נותר בארץ.

כשהתבונן הרב גלובסקי בתשובת הרבי, ובכוונתו הקדושה בתיבת "וכו", שאף נכתבה בהדגשה במענה אחר פירוט פעולותיו, הבין שעליו לקבל על עצמו עוד מיזמים ופרויקטים במבצעי הקודש של הרבי לרפואת אביו. כי הרבי קישר את פעולותיו עם "זכות אביו", וממילא ככל שיוסיף בפעולותיו כך הזכות לאביו תהיה גדולה יותר. ואכן נטל הרב גלובסקי אז על עצמו פרויקט שעמד על הפרק - פרויקט שעד אז דחה את הטיפול בו מתוך מחשבה שהוא בבחינת "תפסת מרובה לא תפסת". כעת קיבל על עצמו את מילויו, ודיווח על כך לרבי.

התבוננות נוספת במענה חידדה בדעת תחתון נקודה נוספת: כשהזכיר הרבי את אביו של הרב גלובסקי, הוסיף את תיבת "שליט"א" (שיחיה לימים טובים ארוכים), ולא הסתפק בתיאור המקובל בדרך כלל "שיחי" וכדומה. בני המשפחה זכרו כי אביהם ביכה במשך שנים על כך שבמכתבו לרבי בעבר, כשחש שנים

הרב אברהם יעקב גלובובסקי ע"ה בחלוקת דולרים אצל הרבי

קודם לכן לא בטוב וביקש ברכה לרפואה שלימה, לא ביקש מהרבי גם ברכה לאריכות ימים והצטער על כך. כעת כשהזכיר אותו הרבי הוסיף שליט"א - "שיחיה לימים טובים ארוכים" בראשי תיבות. התחושה במשפחה הייתה שהרבי בכך מברך אותו על אף שלא הספיק לבקש במפורש בפועל בזמן מחלתו.

ימים אחדים אחרי שהתקבלה התשובה מהרבי, ואחרי שדיווח הרב גלובובסקי על כך שמקבל על עצמו עיסוק בפרויקטים נוספים בארץ, שוחרר האב מבית הרפואה לביתו.

הרב אברהם יעקב גלובובסקי ע"ה התבקש לבית עולמו כעבור שמונה שנים, בכ"ה בתשרי תשנ"ו.

מענה כ

שיכון חב"ד רחובות וסידור הרבנות

[י"ב שבט תשמ"ט]

במהלך שנת תשמ"ט, שהוגדרה על ידי הרבי כשנת הבניין, בצל התפתחות קהילת חב"ד ברחובות, נעשה ניסיון להקים בעיר שיכון חב"די ייעודי, שבו יתגוררו רק משפחות של חסידי חב"ד. כמו שיש במקומות נוספים בארץ.

בסמוך לבית הכנסת חב"ד המרכזי ברחובות, במרחק כמה דקות הליכה, נבנתה באותה עת שכונה חדשה, שהורכבה מבתים פרטיים רבים אבל גם משלושה

בניינים משותפים. חברת הבנייה הסכימה לייעד את הבניינים רק למשפחות של חסידי חב"ד.

אחרי מגעים בין הרב גלובובסקי והנהגת הקהילה בעיר, ובין חברת הבנייה, המיזם יצא לדרך.

בנוסף, באותה תקופה עסקו עסקני הקהילה לצד הרב גלובובסקי בסידור רבנותו ברחובות באופן רשמי. כזכור (ראו מענות ט, ט"ז וי"ח), גורמים בעיר ניסו לסכל את רשמיות משרתו באמתלות שונות, בשל היותו חסיד חב"ד. בהדרכת הרבי (מענה ט"ז) פנו עסקני הקהילה והרב גלובובסקי לבית דין רבני חב"ד וקיבלו מבית הדין הדרכה איך להתנהל מול המועצה הדתית, ואכן החלו מהלכים שונים מולם, אך המערכה שהיתה כרוכה בקשיים ואתגרים רבים אילצה אותם להמתין לשעת כושר מתאימה יותר.

בשורה של מכתבים, שהמענות עליהם יופיעו כאן ובעמודים הקרובים, דיווח הרב גלובובסקי לרבי על הנעשה בעניין הרעיון להקים שיכון חב"ד ברחובות ועל הנעשה בסאגת סידור הרבנות.

•

במענה למכתביו של הרב גלובובסקי בנוגע לשני העניינים הנזכרים, ובנוסף עליהם דיווח על אחד מחברי הקהילה שעמד לדיון בבית משפט, השיב הרבי:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

והזמן גרמא

מענה כא

"אזכיר על הציון"

[ט"ז שבט תשמ"ט]

שורה של מכתבים בנושאים הנזכרים (מענה 20) - שיכון חב"ד ברחובות

וסידורה הרשמי של רבנות הרב גלובובסקי - נשלחו לרבי. במענה נוסף השיב הרבי:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

מענה כב

[ח"י שבט תשמ"ט]

במענה נוסף, על מכתבי המשך של הרב גלובובסקי בנושאים הנזכרים, השיב הרבי:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

מענה כג

[כ"ז שבט תשמ"ט]

גם על מכתב נוסף בנושאים הנזכרים, בחלוף מספר ימים, השיב הרבי:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

מענה כד

העתק מהפרסומת הוכנס לרבי

[ט"ו אדר, שושן פורים קטן, תשמ"ט]

במסגרת המאמצים לקדם את מיזם הקמת שיכון חב"ד ברחובות, פורסמו בשבועון 'כפר חב"ד' שורה של פרסומים בנושא, הקוראים לציבור לרכוש דירות

בפרויקט המתוכנן. בפרסומים שולבו בין היתר גם ציטוטים ממענות הרבי בקשר למיזם, שהתקבלו בתגובה למכתבי הרב גלובסקי בנושא.

הרב גלובסקי הכניס לרבי את אחת המודעות. בנוסף, כתב במכתבו על פתיחת פעוטון לילדים ברמלה, מטעם בית חב"ד ברמלה, ועל מפתח העיר רמלה ומגרש לבניית מרכז חב"ד ברמלה.

מי שניהל באותם ימים את בית חב"ד ברמלה היה ר' חיים טופול, חבר קהילת חב"ד ברחובות ובעל חנות אופטיקה ברמלה. בשל קרבתו לרב גלובסקי, ממקום מגוריו, היה ר' חיים טופול לא אחת מדווח לרבי על עניינים שונים באמצעות הרב גלובסקי.

הרבי השיב:

אזכיר על הציון

מענה כה

בדרך לרבנות רשמית

[אור לי"ט אד"ר, תשמ"ט]

במסגרת הסאגה סביב רשמיות רבנות הרב גלובסקי, מול הגורמים המתנגדים בעיר, ולקראת אחד הדיונים בנושא, שיגר הרב גלובסקי מכתב לרבי שבו ביקש ברכה לדין נצח בדיון המתוכנן להתקיים בבית הדין הרבני ברחובות, ול"דין נצח בכלל בכל העניין מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף".

במכתב נוסף, ביקש הדרכה וברכה מהרבי על המיזם המתוכנן להקים שכונת חב"ד ברחובות.

תשובת הרבי על שתי המכתבים הייתה:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון] והזמן גרמא

מענה כו

להתייעץ עם אגו"ח

[כ"ז אד"ש, תשמ"ט]

בהמשך לפעילות הרבה להתנעת מיזם שיכון חב"ד ברחובות, כתב הרב גלובסקי מכתב נוסף לרבי בנושא, ובתגובה הדריך הרבי:

החוו"ד בכ"ז [חוות הדעת בכל זה] שייך לאגו"ח שבאה"ק [לאגודת חסידי חב"ד שבארץ הקודש]

אזכיר עה"צ והזמ"ג [על הציון והזמן גרמא]

מענה כז

קשיים בקידום הפרויקט

[ר"ח ניסן, תשמ"ט]

בהתאם להוראתו של הרבי (ראו מענה כ"ו), פנה הרב גלובסקי אל 'אגודת חסידי חב"ד בארץ הקודש', ושיתף אותם בפרטי המיזם להקים ברחובות שיכון חב"ד.

באגו"ח ערכו אסיפה בנידון, ובהמשך לכך כתבו הרב גלובסקי ומנהל מוסדות חינוך חב"ד ברחובות הרב אלימלך שחר מכתב לרבי, ובו דיווחו על האסיפה וביקשו את ברכת הרבי להצלחה רבה ומופלגה "למעלה מדרך הטבע", בהקמת שכונת חב"ד ברחובות ול"דידן נצח" בכל העניינים. כשכוונתם בין היתר גם לדיון הנערך סביב סידורה הרשמי של רבנות אבי החתן.

תשובת הרבי הייתה:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון] והזמן גרמא ולחג הפסח כשר ושמח

בפועל, באגו"ח לא מיהרו להפגין התלהבות רבה מהמיזם. במקביל המחירים הגבוהים יחסית בבניינים המוצעים למכירה, הרתיעו משפחות מהצטרפות לפרויקט השאפתני, והמיזם נגנז. כיום מתגוררות משפחות בודדות של חסידי חב"ד באזור הפרויקט.

יחד עם זאת, קהילת חב"ד ברחובות התפתחה וגדלה ברחבי האזור כולו לאורך השנים בליווי של הרבי וברכותיו, וכיום מונה למעלה מ-650 משפחות של חסידי חב"ד, ושורה של מוסדות תוססים לכל הגילאים. ועוד היד נטויה.

מענה כח

התלבטות בין רפואה קונבנציונלית לרפואה 'טבעית'

[י"ז בתמוז, תש"נ]

הרב אלימלך שחר, כיום יו"ר מוסדות חינוך חב"ד ברחובות, סבל בשנת תש"נ מפצע שהופיע על שפתיו. ככל שהזמן חלף הפצע גדל יותר ויותר. הרב שחר התייעץ עם רופא מה ניתן לעשות, והרופא אמר לו כי מדובר בגידול ממאיר מסוכן ועליו לעבור ניתוח על מנת להסיר אותו לפני שהמצב יתדרדר.

במקביל התייעץ הרב שחר עם מספר מומחים ופרופסורים נוספים. דעת רובם הייתה דומה, שצריך לעשות ניתוח. אולם אחד מהפרופסורים אמר לו כי ניתן לרפא את הפצע גם באמצעים טבעיים, ללא הזדקקות לניתוח.

בניסיון להימנע מניתוח והשלכותיו, שם הרב שחר את יהבו בפרופ' שדגל ברפואה הטבעית, והחל ליטול כדורים וטבליות טבעיות שונות על פי הוראת הפרופ'. אך חרף כל זאת הפצע המשיך לגדול כל הזמן.

באחד מהימים יצרה רעייתו של הרב שחר קשר עם הרב גלובסקי, וביקשה ממנו שיתערב לטובת טיפולו הרפואי של בעלה. לדבריה, כל שינוי לא נראה באופן והיא לחוצה מהמצב.

הרב גלובסקי, שחפץ לסייע, שוחח עם הרב שחר, אולם הבין שהרב שחר

סומך על הרופא הדוגל ברפואה הטבעית, שעדיין סבור שהכל יהיה בסדר. הדילמה הייתה גדולה - מה נכון לעשות? הרב גלובסקי כתב לרבי על הנושא. במכתבו שטח את שיטות הרופאים השונות ושאל אם נכון לגשת לניתוח, וביקש את ברכתו של הרבי לרפואה שלימה. תשובת הרבי הייתה:

כעצת רב מומחה פוסק דינים שעל אתר

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

בהתאם למענה הרבי, קבעו הרב גלובסקי והרב שחר פגישה אצל הרב שלמה זלמן אויערבאך ע"ה בשכונת שערי חסד בירושלים. הרב אויערבאך נודע כרב מומחה בנושאי רפואה וכפוסק דינים בסדר גודל משמעותי, והתאים לכתובת שאליה הפנה הרבי.

הרב אויערבאך שמע את פרטי הסיפור ואת הדילמה, ותשובתו היתה כי "דאס איז א רעבסקע שאלה". זוהי שאלה עבור רבי. כששמע זאת הרב גלובסקי לא הסתפק ולא היה מרוצה. הוא ידע שהרבי הפנה לרב פוסק דינים על מנת שהרב יפסוק בעצמו. אולם הרב שחר כבר התרומם ממקומו והפגישה עם הרב אויערבאך הסתיימה.

בדרכם חזרה לרחובות, אמר הרב גלובסקי לרב שחר שיש לכתוב שוב לרבי ולפרט מה שאירע. הרב שחר אכן כתב שוב לרבי על העניין, והמענה מהרבי היה שהכתיבה אליו בנושא היא היפך כוונתו, שהרי כבר השיב שיש לעשות כעצת רב מומחה פוסק דינים שעל אתר.

משכך, פנו הרב גלובסקי והרב שחר שוב אל הרב אויערבאך וגוללו בפניו את הסיפור כולו ואת המענות מהרבי. הרב אויערבאך אמר להם בביטוי מיוחד מצידו: "אני אמנם אינני חסיד אבל 'מתנגד' בוודאי אני לא", והוסיף ואמר כי רואה הוא שהרבי חפץ שיאמר את דעתו, ולכן פוסק שאם מדובר בפיקוח נפש, ויש מחלוקת בין הרפואה הקונבנציונלית לרפואה הבלתי קונבנציונלית - הפסק הוא שצריך ללכת לפי הוראות הרפואה הקונבנציונלית. וזאת מכיוון שרוב המוחות ורוב התקציבים מושקעים ברפואה הרגילה והמקובלת. וממילא לפי

התורה כשיש סכנת ופיקוח נפש - הולכים לפי הרפואה הרגילה. והוסיף הרב אויערבאך, שבמקום שאינו פיקוח נפש ויש כמה אפשרויות רפואיות, אז הרבה דרכים למקום ואין חובה להחליט לפי הרפואה הרגילה.

בהמשך לכך, ועל פי פסיקת הרב אויערבאך, כפי שהדריך הרבי, פנה הרב שחר לניתוח, ועבר אותו בהצלחה. הגידול הוסר.

בכך לא תם הסיפור. כעבור שבועות אחדים, הגיע הרב שחר לבדיקות כמקובל, כמעקב אחר הניתוח, ובמהלכן אמר לו הרופא שעליו להתחיל בתהליך הקרנות כדי לוודא שהגידול הוסר ולא יחזור. הרב שחר לא מיהר לקבל את ההנחיה ולא השיב לרופא. מקום הבדיקות היה בירושלים, וכשיצא מהרופא החליט הרב שחר ללכת לכותל עם רעייתו.

למרבה הפתעתו, בהשגחה פרטית, פגש הרב שחר בכותל את הרב אויערבאך. הוא ניגש אליו וסיפר לו כי עשה ניתוח, וכי מגיע מבדיקות מעקב שבהן הורה לו הרופא לערוך הקרנות ליתר ביטחון. הרב אויערבאך עשה תנועת ביטול בידיו ואמר כי אין צורך בהקרנות. הכל יסתדר. וכך היה. ההקרנות לא נעשו והכל הסתדר.

לימים, אחרי פטירת הרב אויערבאך, שיתף הרב גלובובסקי את הרב לוי יצחק הלפרין ע"ה, שכהן כראש המכון המדעי-טכנולוגי להלכה, בפרטי הסיפור ובדברים ששמע מהרב אויערבאך. הרב הלפרין הוסיף ואמר כי גם במקרה של פיקוח נפש, כאשר אנשי הרפואה הרגילה הרימו ידיים ואין להם עצה ותרופה - אזי מותר וצריך ללכת להשתמש ברפואה הטבעית כי הרבה שלוחים למקום.

מענה כט

המנהל שסירב לעזוב

[ט"ו מנ"א, תש"נ]

כשלוש שנים אחרי שתמה סאגת בית הספר בנס ציונה (מענות ה' וז'), התעוררה סאגת המשך נוספת: מנהל בית הספר לשעבר, שהוזז מתפקידו במקביל להבראת המוסד, ביקש לחזור לתפקידו.

כזכור (ראו מענה ה'), בשנת תשמ"ז הוחלט באסיפת העסקנים שנערכה על פי תשובת הרבי להפוך את בית הספר של הרשת בנס ציונה לבית ספר לבנות בלבד, ולנקוט בשורה של צעדים שיבריאו את המוסד. אחד הצעדים שננקטו היה החלפת מנהל בית הספר במנהלת חדשה ונמרצת. כך אכן קרה: מנהלת חדשה נכנסה לתפקיד, והמנהל הישן, שנכח באסיפה והסכים לפרוש, עזב את הניהול.

אלא שלקראת שנת הלימודים תנש"א החליט המנהל לחזור לניהול בית הספר. התברר שבזמנו לא פרש באופן רשמי לחלוטין מתפקידו, כפי שהתחייב באסיפה, אלא רק ביקש ממשרד החינוך חל"ת. הרב גלובסקי, שהוביל בזמנו את הבראת בית הספר, הבין שלטובת בית הספר והמשך הליך ההבראה יש למנוע את החזרת המנהל הוותיק, ולכן ניגש לשוחח עמו.

למנהל הוותיק, מסתבר, הייתה תשובה מוכנה. הוא סיפר לרב גלובסקי שיש בידיו מענה מהרבי, שניתן בתגובה לשאלתו מסביבות י' שבט באותה שנה, ולפיה עליו להישאר בתפקידו כמנהל בית הספר. הרב גלובסקי לא הבין ושאל אותו אם פירט לרבי את המצב וכתב במפורש לרבי על חזרה לנס ציונה על אף שהסכים באסיפה לפרוש והודיע על פרישה. המנהל השיב שלא פירט כי "הרבי יודע". הוא רק שאל אם לצאת לפנסיה או לא והרבי מחק את המילים במכתבו "לפרוש לפנסיה".

משכך, פנה הרב גלובסקי להנהלת הרשת וביקש לגייס אותם לנושא. הוא הזכיר את האסיפה שהייתה לפני שנים אחדות בכפר חב"ד, בהוראת הרבי, ושגם נציגי הרשת נכחו בה, ובה הוחלט לעשות תהליך הבראה בבית הספר שכולל גם החלפת מנהל, וביקש שיעמדו בסיכומים. ברשת לעומת זאת הצדיקו את המנהל. לטענתם, הרבי הרי השיב למנהל שאין לו לפרוש לפנסיה.

הרב גלובסקי החליט לכתוב מכתב לרבי וגולל את הסיפור כולו. בהמשך לכך כתב, שאם כוונת הרבי, במענה למנהל ששאל באופן אישי, הייתה שעליו לחזור לניהול בית הספר בנס ציונה כמובן שכך יהיה. אולם אם לא זו הייתה הכוונה, והכוונה הייתה (כפי שהרב גלובסקי בעצמו בין אותה) כפשוטה שאל לו לפרוש לפנסיה באופן כללי, ניתן לשלב את המנהל בבית ספר אחר, או אף בבית הספר בנס ציונה כמלמד ולא כמנהל.

המכתב נשלח לרבי, אולם מענה לא הגיע. הזמן נקף וההכנות לקראת פתיחת שנת הלימודים החדשה נכנסו להילוך גבוה. הרב גלובסקי ידע שחזרת המנהל, בדרך הטבע, אינה לטובת בית הספר ולשגשוגו. כמו כן חש לא בנוח מול הורי תלמידות בית הספר, שהסכימו לשלוח את בנותיהן בידיעה שיש מנהלת צעירה במוסד כפי שהובטח להם. משכך ישב בביתו וכתב מכתב נוסף לרבי, שבו כתב שבצער רב לא יוכל ליטול אחריות על בית הספר. אין בכוחו לעמוד מול ההורים ולהבטיח במצב שכזה את שגשוג המוסד.

כשנכנס הרב גלובסקי למשרדו בבית הכנסת, על מנת לשגר את מכתבו השני לרבי באמצעות מכשיר הפקס במשרד, גילה להפתעתו שהתקבלה תשובה מהרבי על מכתבו הראשון.

וכך כתב הרבי על כללות המכתב:

ע"פ [על פי] שכל הפשוט מענה (לצד) אחד אינו מענה להב' ולא לכה"ע [לכל העולם] כולו.

על השאלה בנוגע לניהול בית הספר בנס ציונה, כתב הרבי:

תדון הנהלת הרשת ואם צורך - ועד רבני אנ"ש שי' שבאה"ק [שבארץ הקודש]

אזכיר עה"צ

בעקבות תשובת הרבי, הוזמן המנהל להנהלת הרשת והוצע לו תפקיד בבית ספר אחר. המנהל סירב לעבור, ומשכך הוזמן - בהתאם לתשובת הרבי - לדיון בועד רבני אנ"ש. הפעם סירב המנהל להגיע לדיון.

כיוון שהחוק עמד לציד המנהל, ולא הייתה שום דרך לגרום לו לסגת מהחלטתו, הציע ועד רבני אנ"ש להנהלת המוסדות ברחובות שיערכו שביתה בבית הספר בפתיחת שנת הלימודים. אולי זה יגרום למנהל לחזור בו. בתחילת השנה אכן נערכה שביתה אולם גם זו לא הועילה.

משראה הרב גלובסקי כי אין מוצא, החליט להציע למנהל להישאר רשמי בתפקידו וכך לא לאבד את הפנסיה שלו, ויחד עם זאת למנות באופן רשמי כסגניתו את המנהלת הצעירה והיא שבפועל תנהל את המוסד והוא לא יתערב

בניהול. המשכורת למנהלת בפועל תינתן על ידי המוסדות באופן חיצוני ולא מטעם משרד החינוך. המנהל הסכים וחתם על כך, וכעבור כשנתיים יצא לפנסיה.

בית הספר הוסיף לשגשג ולהתפתח והיה לסיפור של הצלחה.

מענה ל

ילדים שאינם מתאימים למוסד

[כ"ח תשרי, תשנ"ב]

כשעלתה מחשבה ברחובות, מגורמים שונים, לשבץ בבית הספר של חב"ד ילדים שאינם על פי רוח המוסד, כתב על כך הרב גלובובסקי לרבי.

במכתבו, ביקש הרב גלובובסקי את ברכת הרבי "להצלחה רבה ומופלגה בכל העניינים", וציין ש"מקווים בעזרת השם שבזה יגמר הפרשה".

תשובת הרבי הייתה:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

אכן הרעיון נגנז והילדים לא הוכנסו.

מענה לא

המכתב שלפני הנאום

[ז' מרחשון, תשנ"ב]

במסגרת הקמפיין החב"די על ביאת משיח והציפייה למשיח, ששטף את הארץ בתחילת שנות הנו"ן, הוזמן הרב גלובובסקי לנאום בנושא בערב לחסידי חב"ד שנועד להתקיים בהיכל התרבות בתל אביב. ביום הכינוס, לקראת הנאום, שיגר הרב גלובובסקי מכתב לרבי וביקש ברכה להצלחה רבה בנאומו.

בנוסף, ביקש במכתבו את ברכת הרבי עבור החיידר ותלמוד תורה חב"ד ברחובות, שתהיה להם "הרחבה גדולה בגשמיות וברוחניות והצלחה רבה ומופלגה בכל ענייני המוסד".

תשובת הרבי הייתה:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון] ויבשר טוב והזמן גרמא.

מענה לב

"מוסיף והולך מיום ליום"

[ח' כסלו, תשנ"ב]

עם נפילת מסך הברזל, והגעת המוני יהודי ברית המועצות ארצה - בהם יהודים רבים שהתיישבו ברחובות - החלו הורי החתן לפעול בקרב עולי רוסיה.

אם החתן דוברת רוסית היטב (מימי ילדותה), ומשכך החלו להגיע לשולחנות השבת בבית המשפחה קבוצות של דוברי רוסית בכל שבוע. האורחים הרוסיים היו נחשפים לשולחן שבת יהודי ומקבלים מנות גדושות של תורה ושל יהדות.

הפעילות עם דוברי הרוסית הייתה עניפה. הרב גלוקובסקי היה עורך כנסי יהדות לעולי רוסיה ובהם למד איתם נושאים מרכזיים ביהדות. הפעילות כולה אורגנה על ידי שליח הרבי ומנהל בית חב"ד ברחובות הרב אברהם מרדכי קסטל. סביב החגים התקיימה פעילות נרחבת, ואירועים מיוחדים בכל אחד מהחגים. בשנת תנש"א התקיימו שמונה סדרי פסח מרכזיים ברחובות לעולי רוסיה, ובהם השתתפו כאלף ושלוש מאות יהודים. הצלחה אדירה. קודם החג ערך הרב גלוקובסקי סדר לדוגמה בפני מאות רבות של יהודים.

על כל הפעילות הנרחבת הזו בקרב עולי רוסיה, דיווח הרב גלוקובסקי לרבי במכתבו.

בנוסף לכך, דיווח על שבעה נושאים שונים נוספים שעמדו אז על הפרק. בין היתר דיווח על רעייתו, אם החתן, העומדת ללדת, וביקש ברכה עבורה. בנוסף

בישר בשורות טובות על יהודים שהתברכו בזרע של קיימא, אחרי תקופת המתנה, וביקשו להודות לרבי על ברכתיו.

עניינים נוספים שעליהם כתב במכתבו לרבי היו, פעילות שנערכה בקהילה ברחובות בענייני משיח וגאולה, נאומים שנישאו בנושא הציפייה למשיח, ופעולות נוספות הקשורות לקמפיין החב"ד ששטף את הארץ באותם ימים - "היכוננו לביאת המשיח".

כמו כן, דיווח לרבי על ענייני ועד רבני אנ"ש בארץ הקודש, שנמנה עם חבריו, ועל הוספת החברים החדשים באגודת חסידי חב"ד באותה תקופה.

העניין האחרון שעליו כתב היה פעולה שנערכה מול המועצה הדתית ברחובות בקשר לבניית מקווה חב"ד בעיר.

"והנני לבקש ברכת כ"ק להצלחה רבה ומופלגה בכל העניינים ובמיוחד כל העניינים הקשורים להכנת ארץ ישראל לקבל פני משיח צדקנו", כתב בין היתר הרב גלובבסקי. הרבי השיב:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון] והזמן גרמא והעניינים ובאופן דנר חנוכה מוסיף והולך מיום ליום בנר מצוה ותורה אור

מענה לג

התרומה שלא התקבלה - והברכה: "שיהיה עוד יותר"

[טבת-שבט, תשנ"ב]

בהמשך לפעילות של חלוקת כספים למוסדות חב"ד בארץ, שבית דין רבני חב"ד עמד בראשה, במהלך חורף תשנ"ב ניסה הרב גלובבסקי להקים קרן מיוחדת שתעזור פיננסית לשלוחים ולמוסדות חב"ד וחיפש לשם כך גביר שיפרוס את חסותו על הפרויקט.

במטרה לקדם את פתיחת הקרן יצר הרב גלובבסקי, באמצעות אחד מהשלוחים

בפלורידה, קשר עם יהודי מבוגר מפלורידה, בן יותר משמונים, שחיפש בדיוק להקים קרן שתסייע לבניית מוסדות בארץ ישראל בהלוואות ענק ללא ריבית. לגביר, שעסקיו התמקדו בתחום המשכנתאות, היה ארבעה וחצי מיליון דולר בבנק, שאותם רצה להשקיע בקרן.

הרב גלוקובסקי פנה אליו, והלה השיב שעל מנת לבחון את העניין בחיוב, מעוניין הוא בפירוט מסודר של הקרן המוצעת. כמו כן ביקש שרואי החשבון שיעסקו בקרן יהיו כאלו שיש להם משרד גם בארץ וגם בארצות הברית.

ואכן גויסו רואי חשבון שיש להם משרדים גם בארץ וגם בניו יורק. במקביל הכין הרב גלוקובסקי חוברת מסודרת שבה פירט את הצעתו איך להקים את קרן ההלוואות. התכנית הייתה להקים עמותה עבור הקרן, בפיקוח רואי החשבון. בנוסף הגיע הרב גלוקובסקי לסיכומים עם בנק לאומי, ולפיהם הבנק ינהל בפועל את הקרן, והכספים מפלורידה יופקדו בבנק. הבנק לפי הסיכום יהיה זה שיעמוד מול המלווים (שיקבלו כאמור את ההלוואה ללא כל ריבית) ויוודא את תפקוד הקרן באופן תקין, על פי כללים שנקבעו. לבנק גם היו דרישות מסוימות, והפרטים כולם רוכזו בחוברת מסודרת שיועדה אל הגביר.

מלבד זאת, שילב הרב גלוקובסקי בחוברת שלוש דוגמאות למוסדות שיהנו מהכספים. כך פירט את בית חב"ד ביבנה, שבדיוק היה בתחילת בנייה; את הפרויקט של צעירי חב"ד להעלאת ילדי צ'רנוביל לארץ; ואת ארגון 'ניידות חב"ד' בארץ הקודש.

לאחר שהפרטים היו מוכנים, נסע הרב גלוקובסקי לפלורידה, על מנת להיפגש עם הגביר. בדרך עצר בניו יורק והכניס את החוברת וכל הפרטים שסוכמו אל הרבי. בנוסף צירף מסמך ובו מאות חתימות של אנ"ש ברחובות ובכלל יהודים מהעיר על "קבלת המלכות".

תשובת הרבי (מהעתקת המזכיר) הייתה:

כהנ"ל - נת' ות"ח [כל הנזכר לעיל נתקבל, ותשואות חן]

וכל המצו"ב [המצורף בזה]

אזכיר עה"צ לכהנ"ל [על הציון לכל הנ"ל]

והזמ"ג [והזמן גרמא] והענינים

שיהי' בפו"מ [בפועל ממש] ועוד יותר.

המשא ומתן מול הגביר מפלורידה נמשך כחצי שנה ואף יותר. ולבסוף הרעיון נגנז. רשת המתנ"סים בארץ יצרה גם היא קשר עם הגביר, באמצעות ילדיו, והצליחה לקבל את תרומתו.

אבל הרב גלובסקי לא אמר נואש. התשובה מהרבי, "שיהיה בפועל ממש ועוד יותר", הדהדה במוחו וליבו, ואכן זכה להקים ולהיות מעורב במשך השנים בכמה וכמה קרנות לטובת השלוחים ואנ"ש בארץ, והולך ומוסיף בזה בפועל ממש.

מענה לד

אם יש ספיקות - את מי שואלים?

[ה' שבט, תשנ"ב]

בחורף תשנ"ב נוצרה שאלה סביב התנהלות מוסד מסוים בארץ הקודש. הרב גלובסקי דיווח לרבי על הנעשה במוסד וביקש הדרכה מהרבי, שידע לנהוג לפי רצונו הקדוש, ושיהיה בהצלחה רבה.

מענה הרבי היה:

באם ישנו שאלות וספיקות כועד רבני אנ"ש שי'

אזכעה"צ. [אזכיר על הציון]

מענה לה

ברכה ללידה

[ח"י מנחם אב (חסרה שנה)]

באחד ממכתביו לרבי, ביקש הרב גלובסקי ברכה ל"הריון קל ולידה קלה, זרעא חייא וקיימא, ומתוך בריאות נכונה בגשמיות וברוחניות".

הרבי השיב:

אזכעה"צ [אזכיר על הציון]

מענה לו

כשיש חשש ל"הפרעה" בתפקיד

[חסר תאריך]

במקביל לרבנותו ברחובות ולהתעסקות הרבה בענייני הקהילה החב"דית במקום ובענייני הכלל, קיבל הרב גלובסקי הצעה ממנהלת סמינר 'בית רבקה' בכפר חב"ד ב' להיות הרב והמשפיע של הסמינר ולמסור במקום שיעורי תורה.

הלחצים להיענות להצעה היו רבים, אולם הרב גלובסקי חש שהדבר יפריע לו בעבודתו ברחובות ושלכאורה לא יוכל לקבל את התפקיד. למרות זאת דיווח על ההצעה לרבי וביקש את דעתו הקדושה, תוך שמציין כי "בהשקפה ראשונה" הדבר עלול להפריע לו בעבודתו ברחובות.

הכתיבה לרבי נעשתה בהתאם לדברים ששמע הרב גלובסקי מהרב זושא וילימובסקי ע"ה, ולפיהם שליח של הרבי, שנשלח בשליחות, אינו בעל הבית על עצמו ואין לו הסמכות לקבל החלטות בנוגע לשליחותו. ר' זושא היה אומר: אתה יכול לכתוב למשלח מה אתה מרגיש, אבל לא לקבל החלטות בעצמך. החלטות סופיות על הרבי להחליט. וכך כאמור נהג הרב גלובסקי.

הרבי, בתגובה, סימן קו תחת המילים "בהשקפה ראשונה" במכתבו של הרב גלובובסקי, וכתב:

עפ"ז [על פי זה] אינו מתאים.

מענה לז

הוצאת אזרחות

[י"ג אלול, תשנ"ב]

בשלהי תשנ"ב שאל הרב גלובובסקי את הרבי בעניין הוצאת אזרחות ישראלית. הרבי הנהן בראשו הקדוש להוציא אזרחות.

מענה לח

מקווה חב"ד ברחובות

[ז' תשרי, תשנ"ג]

בתשרי תשנ"ג שאל הרב גלובובסקי את הרבי, באמצעות המזכירות, על עניין מסוים בקשר למקווה חב"ד ברחובות. הרבי הנהן בראשו הקדוש לברכה והצלחה.

מענה לט

התמודדות עם כותבי פלסטר למיניהם

[כ"ה אדר, תשנ"ג]

בהמשך לפעילותו של הרב גלובסקי במהלך השנים לחזק ולבסס את בית דין רבני חב"ד, במהלך השנה שאחרי כ"ז אדר ראשון תשנ"ב התעוררו קשיים חדשים בכך. במכתב לרבי בחורף תשנ"ג כתב על הקשיים שישנם מבית ומחוץ בניהול בית דין רבני חב"ד, ושרודפים אותו בקשר לפעילותו לביסוס ועד הרבנים, ושאל אם להמשיך בזה.

בין היתר כתב לרבי במכתבו: "והנני מרגיש שאין לי כוחות להתמודד עם כל האנשי בליעל וכותבי פלסטר למיניהם, ומבקש ברכת כ"ק להצלחה רבה ומופלגה בזה בגו"ר".

הרבי הנהן בראשו הקדוש לחיוב לשאלה האם להמשיך לפעול. וכן הנהן בראשו הקדוש לבקשת הברכה להצלחה בכך.

לקט מכתבים

מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לאב החתן

מכתב א

שלוש קבוצות של שלוחים לארץ הקודש (הידועים בכינויים ה'שלוחי קודש') שלח הרבי בשנים תשל"ו, תשל"ז ותשל"ח. בכל אחת מאותן שנים נשלחה קבוצה נוספת. הקבוצות מנו אברכים ובחורים. הרב גלובסקי נמנה עם הקבוצה השלישית והאחרונה, והגיע לארץ כבחור בשנות העשרים המוקדמות לחייו.

בשנת תשל"ט, במענה לשאלת כמה מהשלוחים על מטרת תפקידם לעתיד, כתב הרבי מכתב ארוך ומפורט שמוען אל השלוחים, ובו מנה באופן מיוחד ובלתי שגרתי את התפקידים שעל קבוצות השלוחים למלא. בראש סדר העדיפות ציין הרבי כי אלה המתאימים לכך ישתדלו לקבל משרת דיניות ורבנות במקומות המתאימים בארץ. תאריך המכתב הוא ר"ח שבט תשל"ט.

בתקופת קבלת המכתב מהרבי, השתדך הרב גלובסקי עם רעייתו הרבנית. הסדר בקרב קבוצות השלוחים היה, שבכל פעם שהתקבל מכתב מהרבי היו עושים הגרלה ביניהם מי יקבל את המכתב המקורי. בהגרלה שנערכה בחודש שבט תשל"ט, על המכתב הארוך והמדובר ובו פירוט ייעודם של השלוחים, זכה הרב גלובסקי שראה בכך גם 'סימן ברכה' מהרבי בקשר לשידוכו שזה עתה

נסגר. ברשותו נשמר העותק המקורי של המכתב המיוחד, שבו גם ניתן להבחין בהגהות הרבי בכתב יד קודשו על המכתב.

•

בסיום העמוד הראשון, בסעיף השביעי המפרט את ייעוד השלוחים, נכתב במקור "מובן וגם פשוט (ואולי מקומו של עניין זה בראשונה, אף שבא לאחרונה, כיון שאינו מוגבל בזמן ומקום) הוא עניין הפעולה דהפצת המעיינות". הרבי סימן קו על המילה "ואולי" בתחילת הסוגרים, לאות מחיקתה, והוסיף את האות ו' קודם המילה "מקומו". כמו כן השמיט את הו' (המיותרת) שנכתב בסיום המילה. הנוסח הסופי: "מובן וגם פשוט (ומקומו של עניין זה בראשונה)".

בראש העמוד השני של המכתב, השמיט הרבי אות ה' מיותרת שנכתבה במילה "במדה הכי מלאה" וכן הוסיף פסיק אחר המילים "בנקודות אחדות" טרם "בהוספה על האמות לעיל".

בהמשך העמוד נכתב במקור: "בהמשך להאמור, המתאימים ואלה שברצונם להשתדל בזה, ישתדלו בנוגע לרבנות ודיינות כו". הרבי החליף את המילה "להשתדל" במילה "להסתדר", בשינוי האותיות ש' ול' שנכתבו במקור לס' ור'.

כמו כן, בהמשך נכתב: "לאחרי זה, הקדימה להשתדלות למען מוסדות חב"ד באה"ק ת"ו הקיימים ויסוד חדשים". הרבי שוב החליף את המילה "להשתדלות" במילה "להסתדרות", והשמיט את המילה "למען" בכותבו סימן שאלה לצד המילה. בהמשך הוסיף את האות ל' במילה "ויסוד" כך שיופיע "וליסוד".

בתחתית העמוד נכתב "ובוודאי עומדים כאו"א וכולם יחד הכון לקבל הברכות". הרבי האריך את האות ו', שתהפוך לן', והשמיט את האות ן' שנכתבה במקור, כך שיופיע "הכון". בהמשך נכתב "נרות להאיר טופח על מנת להטפח", והרבי הוסיף את האות ו' לפני המילה "טופח" כך שיופיע "וטופח על מנת להטפח".

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
Hyacinth 3-9250

מנחם מנדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ראש-חודש שבט, ה'תשל"ט
ברוקלין, נ.י.

אל השלוחים אשר באה"ק ת"ו
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה:

במענה לשאלתו כמה מהם - כיון שאין הזמן גרמא לענות לכאן"א בנפרד, וגם אין צורך בזה - באחי בשורות הבאות. ואף שאפשר להאריך בזה עוד כהנה וכהנה, נשח' לדכרותייהו' אין צורך, ובודאי יקויים בהם תן לחכם בזה ויהכם עוד. ובהקדים: יורה יורה יורה יורה, ועכ"פ ישר יתעלה בזה

נאמר בעת ההחלת השליחות אשר כמה מטרות ותעליות בניעתם ובשליחותם, נוסף על הכוונה העקרית - ביסוס המצב באה"ק ת"ו, לא רק על ידי דיבור ומעשה סתם ועזר בשמי ורוחני, בכללות, כיוצא בתור שלוחים, שלוחו של אדם כמותו, וגם בזה התראות דוגמא חי' לאחרים, שמהם יראו וכן יעשו.

בהאמור ג"כ נקודות מסוימות, והן:

(א) בירושלים העתיקה ת"ו (אשר היא ירושלים סתם, ועיקר ירושלים, כמדובר כמה פעמים, והלכה פסוקה היא): יסוד וביסוס מוסדות חינוך (כולל ישיבה ושעורים ברבים, הן בנגלה והן בהסודות), ופשיטא ביסוס ביהכ"נ וביהמ"ד "צמח צדק" וכו'.

(ב) בצפת: יסוד או נכון יותר הידוש הישוב החב"די ועד להקמת קרי' חב"דית עם כל השייך לזה (כמובן בהוספה על העיקר, ביסוס ביהכ"נ על שם המצח צדק הקיים מכבר), ולהבדיל, מקוה טהרה, וכל המנגנון של מוסדות חינוך מכולל ועד גן ילדים.

(ג) עזר בפיתוח מושבו חב"ד אשר באה"ק ת"ו הקיימים מכבר, ובפרט כפר חב"ד "א" וב"י ונחלת הר חב"ד.

(ד) עזר כפי הדרוש והאפשרי למוסדות חב"ד אשר באה"ק ת"ו הקיימים מכבר (מחיל מאגו"ח, צאגו"ח, נשי ובנות חב"ד, והכוללים והישיבות וכו'), ויסוד מוסדות חב"ד הדרשים במקומות המתאימים, על אכ"כ במקומות הזקוקים לזה.

(ה) מובן וגם פשוט אשר להצלחת כל האמור דרושה השתלמות של השלוחים גם בחייהם הפרטיים ובעניניהם הפרטיים, מתחיל אשר כל אלה הראויים ומתאימים לזה ילמדו ויקבלו סמיכת-חכמים, יורה יורה וגם ידין ידין; השתלמות בנוגע למעשה בשטח החינוך ועסקנות צבורית וכו', כולל ג"כ אשר הראויים לזה ישחדלו בנוגע למטרות רבנות ודיינות במקומות המתאימים באה"ק ת"ו.

(ו) למותר להדגיש אשר כל האמור לעיל (כמובן לבד רבנות ודיינות וכו') שייך ג"כ להשלוחות שתליט"א, כמובן ופשוט באופן שלא יגע בהנהלת הבית בחור עקרת הבית וחינוך הילדים וכו'.

(ז) מובן וגם פשוט (אצל המקומו) של ענין זה בראשונה, אף שבאחרונה, כיון שאינו מוגבל בזמן ומקום) הוא ענין הפעולה דהפצת המעיינות

- ב -

הוצה, בתוככי הפצת התורה ומצותי" בכלל, מתחיל מעשרה המבצעים הידועים, וק"ל.

≠ ≠ ≠

לאחרי תקופה שעברה מאז בוא השלוחים הראשונים, שהיא כשלוש שנות חזקה, התקנה חזקה אשר כל אחד ואחת מהם יתבוננו בעצמם **סמסמס** ובהסביבה ובהאפשרויות והדרישות אשר מצאו באה"ק ת"ו, באיזה אופן יכולים לנצל הכשרונות שחוננו בהם והנתינת-כח והברכות של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - להצלחה בהאמור במדה, הכי מלאה. ואפילו אם עד עתה התעסקו במילוי השליחות בכללות, מבלי להכנס לתוכניות פרטיות לכל משפחה ולכאו"א במיוחד, הרי לאחרי תקופה האמורה כבר בא הזמן להשתדל ג"כ בנוגע לתכניה פרטית מסוימת ומפורטת של כל משפחה וכל או"א. ואבוא עכ"פ בנקודות אחדות, בהוספה על האמור לעיל:

א. כל המתאימים לזה, עכ"פ באם ישתדלו בזה ביגיעה המתאימה, בסח כבר עשו לקבלת סמיכה יורה יורה ידין, ועכ"פ יעשו וימשיכו בזה ועד לגמר טוב בזריזות מהיום והלאה.

ב. בהמשך להאמור, המתאימים ואלה שברצונם להשתדל בזה, ישתדלו בנוגע לרבנות ודיינות כו", אשר לזה קדימה לגבי הבא לקמן.

ג. לאחרי זה, הקדימה להסתדרות **למקדמות** חב"ד באה"ק ת"ו הקיימים היסוד חדשים במקומות המתאימים וזקוקים לזה כנ"ל.

ד. הסתדרות בשטח ההיגיון על סהרת הקדש במוסדות המתאימים, מוסדות סתם אף שאינם מחב"ד.

ה. הסתדרות כהנ"ל במוסדות שאינם של היגיון ובלבד שהם על סהרת הקדש.

ו. אלה שמאיזה טעמים יחליטו אשר לאחרי תקופת השליחות באה"ק ת"ו רצונם והחלטתם להסתדר בחו"ל, בהסכס איש וביתו שי" יחד, יתענינו בזה באופן המתאים, ומובן אשר עדיפויות האמורות בתקפם גם בנוגע להסתדרות בחו"ל.

ואין בזה סתירה ה"ו להשליחות, שהרי בכל ענין של מצוה ידוע פס"ד רבנו הזקן (תניא פ" כ"ה, עיי"ש) "יהוד זה למעלה הוא נצחי לעולם ועד". וגם בנוגע ביסוס הישוב באה"ק ת"ו ועניניו, הרי תקותי חזקה, ובודאי, אשר פעולותיהם שפעלו במשך זמן השליחות היא, בסגנון הידוע, באופן דפועלה נמשח, ובלשון התניא הנ"ל ועד לאופן דנצח סלה ועד.

ז. מובן וגם פשוט אשר אם בכל הענינים חשובה הזריזות ונחוצה וטובה היא ויפה (עיינ אגה"ק לרבנו הזקן סי' כ"א), על אכו"כ בהחלטה אודות הכיוון בפעולותיהם של כל אחד ואחת מהם, כנ"ל, אף שאין לעשות בזה בחפזון כלל וכלל, ואין כל צורך בדבר, ואדרבה ישוב הדעת נכון ונהוץ.

ותהי' ההתבוננות שלהם במתינות הדרושה ומתאימה, אבל בלי שום עצלות כלל ת"ו. ובל"ג ישתדלו לעזור לכאו"א מהם, ובפרט אשר נמטת השליחות גם עתה, ועוד ועיקר אשר סו"ס גם תועלת הרבים בזה וזכות הרבים מסייעת,

וברמת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - אשר עומדים אנו בראש חודש האחד עשר, שהעשירי בו קודש הוא - קיימות לעד ופועלות פעולתן. ובודאי עומדים כאו"א וכולם יחד הכוץ לקבל הברכות ולקלוט אותן, ובאופן דנרות להאיר לטופח על מנת להטפיה ופירות ופירי-פירות עד סוף העולם, ההעלם

- ג -

וההסתר, ובמיוחד באה"ק ת"ו - ארץ אשר תמיד עיני ה"א בה מראשית השנה
ועד אחרית שנה.
ויהי רצון שיעשו בכל הנ"ל מתוך שמחה אמיתית וטוב לבך ויבשרו טוב.

בברכה להצלחה מופלגה
ולבשורות טובות
בכל האמור

Handwritten signature

מכתב ב

רבנותו של הרב גלובובסקי ברחובות לא החלה על מי מנוחות. בשל חילוקי דיעות פנימיים בקהילה על זהות הרב העתידי שהיו כרוכים במחלוקת של ממש, נאלצה הקהילה לקיים בחירות בקרב חברי הקהילה בפיקוח בית דין רבני חב"ד. הבחירות נערכו בג' מנחם אב תשמ"א ובסיומן נבחר הרב גלובובסקי כרב.

בסוף קיץ תשמ"א החל הרב גלובובסקי את רבנותו ברחובות. הוא עדיין התגורר אז בכפר חב"ד. בשבתות התארח אצל משפחות הקהילה, עד חודש חשוון תשמ"ב בו עבר להתגורר בעיר בקביעות.

באותה תקופה חש בקשיים. הייתה קבוצה בקהילה שלא קיבלה את תוצאות הבחירות. בראשו התרוצצו מחשבות, אולי לסגת לאחור ולחפש עבורו תפקיד אחר. הרב זושא וילימובסקי ע"ה (הידוע בכינויו 'הפרטיזן'), שעמו התייעץ תכופות, אמר לו לא לעשות דבר בלי לכתוב לרבי. ואכן הרב גלובובסקי כתב לרבי אך לא קיבל כל מענה.

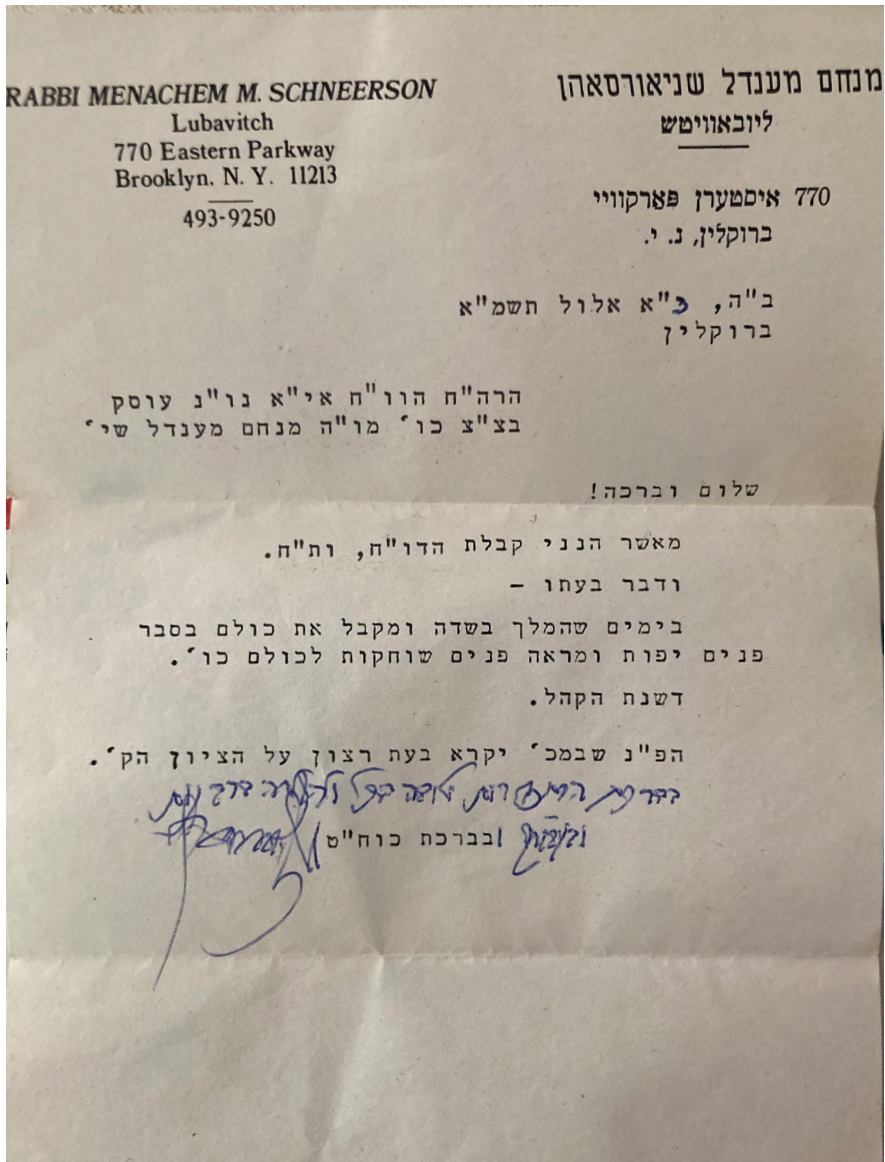
בכ"א באלול תשמ"א ישב הרב גלובובסקי בביתו בכפר חב"ד ודמעות זלגו מעיניו. הרב הביט על תמונת הרבי, שהייתה תלויה בסלון הבית, וחשב בליבו: רבי, אתה שלחת אותי לרחובות ומאז אני כותב על כל מה שעובר עליי אך לא מקבל תשובה.

שבועות אחדים חלפו. באחד מימי חג הסוכות בשעת בוקר עשה הרב גלובובסקי את דרכו לבית כנסת חב"ד ברחובות ובכניסה לבית הכנסת הבחין במכתב של הרבי מבצבץ מתיבת הדואר. הוא שלף את המכתב. היה זה מכתב המיועד אליו. היה כתוב בו 'הרב מנחם מענדל גלובובסקי, בית הכנסת חב"ד רחובות ישראל'. בלי ציון כתובת וכדומה. הרב גלובובסקי פתח את המכתב. זה היה מכתב כללי פרטי לכבוד השנה החדשה. בסופו הוסיף הרבי בכתב ידו: "בברכת הסתדרות טובה בכל, ולהצלחה ברבנות ובעבודת הקודש".

כשהביט על תאריך המכתב, נרעש הרב גלובובסקי. התאריך המקורי של המכתב, שתוקתק במכונת הכתיבה, היה י"א באלול, אולם הוא שם לב שהרבי

שינה בכתב ידו את התאריך לכ"א באלול. זה היה היום שבו ישב בביתו בכאב אל מול תמונת הרבי, ופנה במחשבתו לרבי בבקשת תשובה ועצה. כבר באותו יום נתלה המכתב על הקיר בבית הכנסת, ומאז הכל הסתדר.

בראש המכתב שינה הרבי בכתב יד את התאריך מי"א לכ"א אלול.
בתחתית המכתב הוסיף הרבי בכתב ידו הקדושה: "בברכת הסתדרות טובה
בכל ולהצלחה ברבנות ובעבוה"ק" [ובעבודת הקודש].

מכתב ג

מכתב כללי פרטי מכ' מרחשון תשמ"ב, בו נוסף בסיום המכתב, לפני חתימת יד קודשו: "בברכה שהשי"ת [שהשם יתברך] ימלא ימי הריון זוג' תי' כשורה ובנקל ותלד זחוק"ק [זרע חיא וקיימא] בעתה ובזמנה כשורה ובקל. ובברכה שכניסתם לדירה החדשה תהא משנה מקום משנה מזל לטובה ולברכה בגשמיות וברוחניות".

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 אימערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

ב"ה, יום ג' פ' הקרה נא לפני היום,
כ"ף מ"ח, ה'תשמ"ב
ברוקלין, נ.י.

הרה"ח הו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ כו'
מו"ה מנחם מענדל שי

שלום וברכה!

המכתבים בעתם נחבלו, ואזכיר, בל"נ, עה"צ.

ובעמדנו ביום שלישי בשבוע, יום שהוכפל בו כי טוב, ובלשון חז"ל כל יומא ויומא עביד עבידתהי", כולל ג"כ שמעורר את האדם ומעודדו בתכלית בריאותו בכלל, שהוא לשמש את קונו ובפרט - בהוכח המיוחד של יום זה, ובעניינינו - טוב לטמים וטוב לבריות, במצות שבין אדם לעקום ושבין אדם לחברו גם יחד.

תוקף מיוחד לכל זה בטנה זו, אשר באש השנה שלה (ובמילא - גם שמע"צ) הל ביום השלישי בשבוע

וכן גם יום ה"ט בכסלו, בלשון רבותינו נשיאינו, ראש השנה לתורת החסידות ולדרכי' חל ביום השלישי,

ומבלגלין זכות (לאטר המכ' וכו') ליום השלישי שהוא גם יום זכאי בחודש - עשרים בחודש מרחשון, יום הולדה (שמזלו גובר) של כ"ק אדמו"ר נ"ע.

ויה"ר שיעשה כל אחד ואחד בכל האמור ובאופן דטוסיף והולך,

יעשה בכל האמור בהקדמת הפלה, בלשון תורתנו (בהשיעור יומי בחומש): הקרה נא לפני היום, ותקבל התפלה ותתקיים שיזמין השם "לפניו", בטוב נראה ונגלה כל המצטרך לו בכלל, ובפרט - כל הדברים והאפשריות הדרושים למילוי כל האמור לעיל מהתהלה ועד הגמר, היום תיכף, וכבהמשך הכתובים: עוד טרם כילה לדבר,

יעשה בפרט בהענין שהזמן גרמא - בהשתדלות נפשית ואינה פוסקת שכא"א מאחבני שליט"א, יכלל עצמו בכלל ישראל ובאופן אכתי ונצחי,

ע"י קניית אור באחת הס"ת הנכתבים עהא בכו"כ חוגים ומקומות,

ועי"ז ידגיש עוד יותר אשר כולנו כאחד נצבים לפני השם אלקינו מראשיתם שבטיכם ועד הוטב עצך ושואב מיטך לעבור בכריחו, תורתו תורת אמה ותורה נצחית, ויה"ר אשר ע"י היותנו כולנו כאחד יברכנו אבינו באור פניו,

אשר לכל בני יחי' אור במושבותם, אור וטוב בכל המצטרך בגשם וברוח גם יחד,

ובקרוב ממש יקויים היעוד: יאר השם אלקי הצבאות פניו אלינו ונוסעה, בגאולה האמתית והשלימה והנצחית שאין אחריו גלות, ע"י משיח צדקנו.

בברכה שהשי"ת ימלא ימי הריון זוג' תי'
כשורה ובנקל ותלד זחוק"ק בעתה ובזמנה
כשורה ובקל
ובברכה שכניסתם לדירתם החדשה תהא משנה
מקום משנה מזל לטובה ולברכה בגשמיות
וברוחניות

Menachem Schneerson

מכתב ז

מכתב כללי פרטי מראש חודש אלול תשמ"ג. בתחילת המכתב אחר המילים "מכתבו נתקבל", הוסיף הרבי בכתב ידו הקדושה: "הדו"ח והפ"נ". בתחית המכתב לפני החתימה הוסיף בכתב יד קודשו: "בברכת הצלחה בעבוה"ק [בעבודת הקודש] ובכלל"

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

בי"ה, יום השלישי, שהוכפל בו כי טוב,
פ' שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך,
שלמים לחודש מנחם אב,
ראש חודש אלול, ה'תשמ"ג.
ברוקלין, נ. י.

רה"ח הווי"ח אי"א נוי"נ עוסק בצי"צ כו'
מו"ה מנחם מענדל שי'

שלום וברכה
מכתב נתקבל וחי"ח.

ובעמדנו בהחלטה ימי רצון אלה, ובלשון חז"ל מה הראשונים ברצון אף אחרונים ברצון -
ובצטורינו בפרשתנו, פרשת שופטים ושופטים תתן לך: תמים תהי' עם ה' אלקיך - כולל הפירוש
נפש האלקית ובפתיב, הגוף והנפש גם יחד, ע"י הגברת הנפש על הגוף, ועד שתי' הנפש עיקר
הגוף טפל.

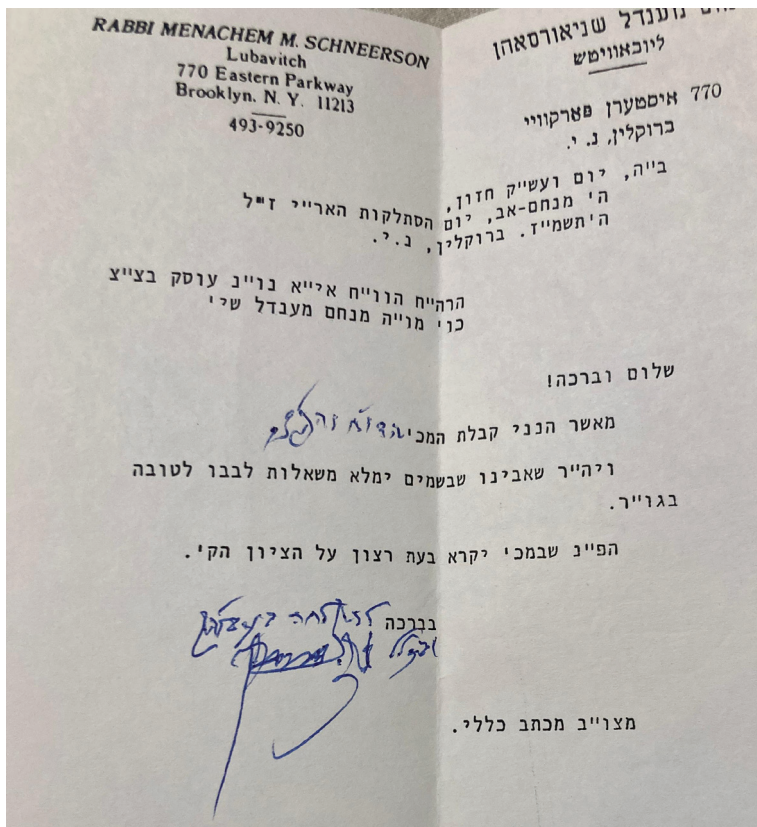
ופשיטא בהנוגע לחיי הנפש, שהם קיום התורה ומצותי', עליהן נאמר כי הם חיינו ואורך ימינו,
הרי עת רצון דלמעלה מוסיפה בחוקף רצון האדם למטה - למלאות רצון השם בהאמור - בחורה
עבודה (תפלה) וגמ"ח (-מצות) כדבעי,
ובכדי לקיימן כדבעי - צריך כל אחד "לחת" בהנהגתו יום יומית "שופטים" - חבי"ד דנפשו
האלקית שפסקו הדין ויורוהו ברור איך עליו להתנהג וגם "שופטים" - הרצון והתנוגע דנפשו
האלקית, שאז ודאי שיקיים פסקי השופטים האמורים,
ובאופן דמוסיף והולך במשך כל ימי החודש,
ובפרט שאמרו חז"ל אשר אלוי"ל ראשי תיבות - אני לדודי ודודי לי. "דודי" זההקדוש ברוך הוא,
אוהב עמו ישראל, הקטנים עם הגדולים, ורוצה בטובתם בכל.
ונמצא הוא "בשדה" - עם כאו"א תיכף בחללת עבודת היום, עוד קודם שבכנס ונעשה (גם בגלוי)
בן עיר, עיר אלקינו,
ובלשון הכתוב: אלקים נצב בעדת א-ל, דקדם ואחי,

ומברך את כאו"א בברכה תמימה, בגשמיות וברוחניות גם יחד, ועד אשר בלשון הכתוב: נחלתו
(- מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה) יאכלון, השם הוא נחלתו כאשר דבר לו,
ועד לקיום הברכה העיקרית, אשר לה מצפים ומקוים כל היום בכל יום,
אולה האמתית והשלימה על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

החתימה והשלימה על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.
ובברכת כתיבה וחת"מה טובה

מכתב ה

מכתב מה' מנחם אב תשמ"ז, בו אחרי המילים "מאשר הנני קבלת המכ" [תב]", בתחילת המכתב, הוסיף הרבי בכתב ידו הק' "הדו"ח והפ"נ". בתחתית המכתב לפני החתימה הוסיף בכתב יד קודשו: בברכה "להצלחה בעבודה" [בעבודת הקודש] ובכלל".

מכתב ו

מכתב מימי החנוכה תשמ"ח, בו בתחתית המכתב לפני החתימה הוסיף הרבי בכתב ידו הקדושה, אחר המילים "בברכה לחנוכה מאיר ושמח": "ולהצלחה בכה"ע" [בכל העניינים].

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ימי חנוכה ה'תשמ"ח
ברוקלין, נ. י.

הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצי"צ וכו'
מוה' מנחם מענדל שי

שלום וברכהו

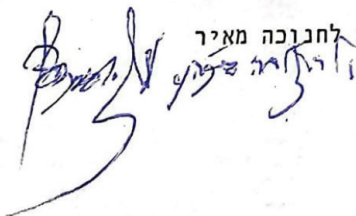
מאשר הנבי קבלת המכ' וכו'
ודבר בעתו-

בימי חנוכה - דענינס מוסיף והולך ואור,
ובמיחד אשר השנה שנת "הקהל" ושנת תשמ"ח,
רמז אבל גלוי - לשמחה גלוי של עצמו (תשמח)
ולשמח את האנשים הנשים והטף שיכול להגיע אליהם
(תשמח)

ולמשך זה בכל ימות השנה.

פ"נ שמכ' יקראו בעת רצון על הציון הק'.

בברכה לחנוכה מאיר
ושמח

מכתב ז

מכתב להורי הכלה לרגל יום חתונתם

אלטהויז - ליפסקר - כפר
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn, N. Y. 11213
 493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
 ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ק"ח מנ"א חשמ"ב
 ברוקלין, נ. י.

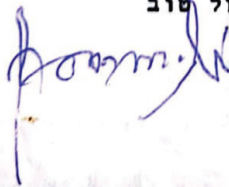
האברך הו"ח אי"א נו"ג כו'
 מוה' מנשה שי'
 וב"ג תי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונתם
 ליום טו' מנ"א הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי ברכת מזל טוב
 מזל טוב ושתהי' בשעה טובה ומוצלחת ויבנו
 בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה
 והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי
 תורת החסידות.

בברכת מזל טוב
 מזל טוב

משפטי מלך

מילות קודש שנאמרו על ידי
כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
בחלוקות הדולרים
לאב החתן הרב גלובסקי

ג' סיון תש"נ

בעת הגשת מגילת 'כתר שם טוב', מגילת ברכה חתומה על ידי כלל חברי העירייה לכבוד שנת הארבעים לנשיאות הרבי. המגילה היתה כתובה על קלף והוגשה בנרתיק מהודר עם כתר מכסף, וכן ניתן מכתב אישי לרבי מראש העיר רחובות בקשר לשנת ה-100 לעיר רחובות.

דולר: "דאס איז פאר אייך" [זה עבורכם],

דולר נוסף: "דאס איז פאר ראש העירייה [זה עבור ראש העירייה]"

דולר נוסף: "דאס איז פאר די גאנצע שטאט, און אלע אידן דארטן, [זה עבור כל העיר וכל היהודים שם] בשורות טובות הצלחה רבה ומופלגה."

י' סיון תש"נ

בעת הגשת מכתב ממוסגר של ראש עיריית רמלה לכבוד שנת הארבעים לנשיאות הרבי:

דולר: "בשורות טובות"

דולר נוסף: "און דאס איז פאר די מתנה [וזה עבור המתנה], זאל זיין [שיהיו] בשורות טובות"

כ' טבת תנש"א

הרב גלוקובסקי: ברכה לשוויגער
 דולר: "דאס אפגעבן אויף צדקה פאר די שוויגער [זה לתת לצדקה עבור חמותך]",
 דולר נוסף: "דאס פאר די גאנצע משפחה [זה עבור כל המשפחה]",
 דולר נוסף: "הצלחה רבה פאר די אלע רבנים דארטן [עבור כל הרבנים שם],
 בשורות טובות."

כ"ח אייר תנש"א

הרב גלוקובסקי: רפואה שלימה פאר מיין פרוי [עבור אשתי],
 דולר,
 דולר נוסף: "אמן, הצלחה רבה, יאריך ימים על ממלכתו"
 הרב גלוקובסקי: איך האב מיין יום הולדת מארגען [יש לי יום הולדת מחר]
 דולר נוסף: "זאל האבן [שתהיה] שנת הצלחה, בשורות טובות"

י"ג סיון תנש"א

דולר,
 דולר נוסף: "אפגעבן אויף צדקה פאר אלע ענינים אין ארץ הקודש [לתת לצדקה
 עבור כל הענינים בארץ הקודש]".

כ"ט טבת תשנ"ב

דולר: "ברכה והצלחה"

2 דולרים נוספים: "יארץ ימים על ממלכתו"

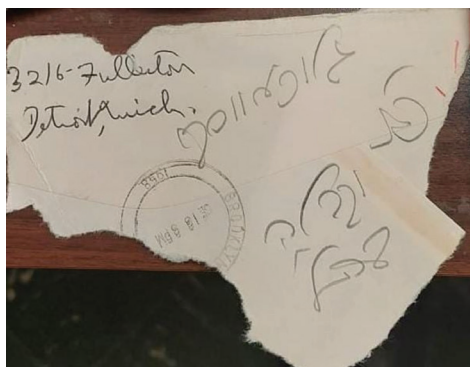
לאחר שהחל ללכת נקרא לדולר נוסף: "ביסט דאך אן אנפירער פון די ועד הרבנים דארטן [הרי אתה המנהיג של ועד הרבנים שם], זאל זיין [שיהיה] בהצלחה רבה"

ז' שבט תשנ"ב

דולר: "ברכה והצלחה"

3 דולרים נוספים: "אפגעבן אויף צדקה אין ארץ הקודש [לתת לצדקה בארץ הקודש], ברכה והצלחה"

הוספה

כתב יד קודש של הרבי על מעטפת המכתב ששלח סב החתן הרב אברהם יעקב גלוצובסקי ע"ה בעת מגוריו בדטרויט, מישיגן:

גלוצאווסקי

פ"נ וקבלה בהל'